

Forside.

April 2008-04-30

Ahmadinejad i Khomeinis fotspor?

- en komparativ analyse av tekst og kontekst for Ahmadinejads taler ovenfor FNs generalforsamling i lys av et utvalg av Khomeinis tekstuelle etterlatenskaper.

Av

Christopher de Vries Enger, student ved UiO

Masteroppgave i statsvitenskap Universitetet i Oslo Institutt for statsvitenskap
Våren 2008.

Antall ord, inkl. noter :	16.008
Antall ord vedlegg :	11.144
Totalt antall ord :	27.151

Innhold

Forside	s.0
Innhold	s.1
Forord	s.2
Sammendrag	s.3
1. Introduksjon	s.4
2. Bakgrunn	s.6
2.1. Den islamske revolusjon	s.6
2.2. Ahmadinejad	s.9
2.21. Ahmadinejad til presidentembedet.	s.9
2.22. Ahmadinejads regjeringsperiode.	s.11
2.3 Ahmadinejads religiøse forbindelser	s.12
3. Teori	s.13
4. Metode	s.16
4.1. Innledende om reliabilitet og validitet.	s.20
5. Tekster	s.21
5.1 Ahmadinejad 2005 : Fremdeles rom for kompromiss.	s.21
5.2 Ahmadinejad 2006 : Opposisjon og irrasjonelle fienders.	s.25
5.3 Ahmadinejad 2007 : Lederskikkelse	s.31
5.4 Mahdi	s.36
5.5 Atomenergi	s.38
6. Validitet og reliabilitet	s.39
7. Konklusjon.	s.41
8. Litteraturliste.	s.44

X. Vedlegg.

A. President Ahmadinejads tale til FNs generalforsamling sept. 2005.

B. President Ahmadinejads tale til FNs generalforsamling sept. 2006.

C. President Ahmadinejads tale til FNs generalforsamling sept. 2007.

Alle vedlegg gjengivelser fra Global Security.

Forord:

Denne master-oppgaven har vært under produksjon i 1 og 1/2 år av mitt liv, og har vært endret, forandret, bøydd og forkastet ofte nok til at svært lite gjenstår av det originale utkastet fra Våren 2007. Planlagt leveringsfrist var opprinnelig Høsten 2007, men sykdom betydelige deler av sommer og høst det året utsatte fullførelsestidspunktet til April 2008.

Jeg vil i forbindelse med innlevering av dette prosjektet takke Lars Haugom for veiledning (Vår / Høst 2007). Jeg vil også kunne få takke Siv Håberg for hjelp og assistanse i forbindelse med kontakter videre. Likeså ønsker jeg å rette en spesielt stor takk til Øyvind Colbjørnsen, som hjalp meg til å begynne studiet overhodet. Hele instituttet fortjener en takk for den hjelp og støtte som har fulgt mine henvendelser til dem.

På en mer hjemlig front vil jeg takke venner og familie for den styrke de har tilbudt. Under harde økter i forbindelse med fullførelsen av dette prosjektet ville jeg trolig ikke kunnet klare fullføre uten deres hjelp. Det har røynt på, men gode venner er der når man trenger dem.

Til sist vil jeg også takke alle de forfattere som har vært inspirasjonskilder for meg tidligere, og de mange gode forelesere som skapte min interesse for temaet.

Ved fullendt vei føler jeg at jeg har kunnet ta et steg ut i en for meg tidligere utforsket kvalitativ forskningstradisjon, og dog jeg ennå ikke føler jeg har fått mitt annet "sjøben", så har det vært en glede å utforske denne vinkelen litt.

April 2008

Christopher Enger

Sammendrag.

Denne oppgaven tar utgangspunkt i et sammenlignende studie av tre taler gitt av Irans president Ahmadinejad til FNs generalforsamling, hver september måned årene 2005-2007. Disse sees i lys av sin kontekst og i lys av et knippe taler som tidligere Øverste Leder i Iran Ruollah Khomeini sår bak, gitt i tidsrommet 1978-1979, knyttet til perioden rundt shahens fall i Iran. Dog det anerkjennes at det er svært ulike situasjoner, så er det allikevel interessante paralleller mellom disse to periodene og personene som gjør en sammenligning nyttig. Dette for å avdekke eventuelle likhetstrekk og forskjeller mellom de to.

Khomeini, til tross for å ha vært død i en rekke år, er fremdeles et potent verktøy og symbol, med sterke foreninger til hva Weber kalte den karismatiske autoritet. En rasjonell strategi for å erverve seg en tilsvarende autoritet vil kunne være å knytte til seg noe av de samme karakteristika som kjennetegnet Khomeini, for derved å kunne tilegne seg noe av hans sterke symbol.

Konklusjonen er at til tross for ikke uvesentlige likheter, så kan det ikke hevdes at disse to har oppnådd noe tilnærmet en kollektiv identitet, men at det eksisterer et åpent rom for at en slik symbolsk sammenføyning kan finne sted.

1. Introduksjon

Med presidentvalget i 2005 demonstrerte den ny-konservative bølgen i Iran sin innflytelse, ved å vinne det presidentembede som de siste to perioder hadde vært i hendene på reformister.¹ Ny-konservativismen i Iran preges bl.a. av et økt fokus på islamske verdier og på aktiv handling for å fremme deres visjon av rettferdighet.²

Samtidig har det vært betydelig internasjonal oppmerksomhet³ omkring det iranske atomprogrammet, hvor det fryktes at dette kan kunne lede til utviklingen av atomvåpen.

Bekymringen har til dels sitt utspring i den religiøse profilen til sterke ledere som president Ahmadinejad, hvor nettopp troen kan motivere til en ellers lite rasjonell destruktiv handling.⁴

Den reelle makten over landets utenrikspolitikk, og spesielt voldelig konflikt, ligger dog langt utenfor presidentens hender, og befinner seg istedet hos Irans Øverste Leder.⁵

Skulle hele eller deler av den ny-konservative fløyen faktisk ha motiver om å oppnå bruk av atomvåpen (uten å trosse Øverste Leder Khamenei), vil de dermed ha et behov for å vekke intensive, religiøst betonte politiske motivasjoner hos viktige potensielle støttespillere for deres sak. Det iranske samfunn har dog oppnådd en betraktelig grad av sekularisering siden den islamske revolusjonen, og religion spiller en stadig mindre (om enn fremdeles viktig) rolle.⁶

Dette var riktignok langtifra tilfellet under Iran-Irak krigen, som fant sted kort tid etter at den islamske revolusjon hadde overtatt makten i Iran. Til tross for at ¾ million iranere falt⁷, så var oppslutningen om regimet allikevel sterk.⁸ Mange iranere demonstrerte en offervilje som ledet dem inn i døden, i kamp for den staten som nå var bygget på et religiøst fundament.

En stor del av æren for dette kan tillegges Ayatollah Khomeini, hvis visjon var instrumentell i utformingen av republikkens form.⁹ Khomeini passer godt til den idealtypen av autoritet som Weber kaller *karismatisk*.¹⁰ Han var en leder som klarte å vekke en glødende entusiasme blant sine tilhengere, blant annet demonstrert ved de voldsomme opptøyene som fulgte i kjølvannet av hans arrest i 1963¹¹, som skulle vise seg å bli et forvarsel på Pahlavi-shahens fremtidige

---

¹ Ehteshami & Zweiri (2007 : 44)

² Ehteshami & Sweiri (2007 : 45-46)

³ F.eks. : Hiro(2005:282-285), Melman & Javedanfar (2007), Malm & Esmailian (2007:139-151)

⁴ Melman & Javedanfar (2007 : 41-57)

⁵ Buchta (2000:46)

⁶ Ansari (2006 : 228)

⁷ Farndon (2006:136)

⁸ Hiro (2005:226)

⁹ Moslem (2002:11)

¹⁰ Ritzer & Goodman (2003:27)

¹¹ Martin (2000:63-64)

fall. Dyrkelsen av hans person ledet til revolusjonære forandringer og innsettelsen av et politisk styringssett bygget på et religiøst fundament som selv betydelige elementer av den religiøse elite ikke anerkjente som gyldig¹².

En Weberiansk karismatisk autoritet er istand til å forårsake en radikal forandring av holdninger og standpunkter til eksisterende problemstillinger.¹³ Dersom Ahmadinejad og hans støttespillere ønsker å oppnå støtte i befolkningen for utvikling og endog bruk av kjernefysiske våpen, vil oppnåelsen av en lignende autoritet være et rasjonelt mål.

En mulig strategi for å nå dette vil være gjennom å tilegne seg noe av den autoritet Khomeini besatt, via å ta i bruk elementer av den diskurs som rådet under og rundt Khomeini. Tegn tyder på at dette også er den vei Ahmadinejad har tatt, f.eks. da han under sin valgkamp mante til en ”tredje revolusjon”¹⁴, en tilbakevending til de prinsipper som ble lovet under de forutgående revolusjonene. (Henholdsvis veltingen av shahen og okkupasjonen av den amerikanske ambassaden.)

Denne oppgaven har som formål å studere nærværet av likheter mellom et sett av Ahmadinejads uttalelser under hans presidentperiode, og enkelte av de tekstuelle etterlatenskaper fra Khomeini, sett i lys av den kontekst Ahmadinejad befant seg når disse talene ble gitt, med den hensikt av å kunne avdekke om dette implementeres i Ahmadinejads sikkerhet/atompolitiske diskurs, og eventuelt hvorledes dette vil kunne implementeres gitt de eksisterende forutsetningene. Dette vil være snevret inn til å for Ahmadinejad gjelde sentrale tekster hvor trusler mot Irans sikkerhet og velstand omtales (fremfor alt tre taler gitt til FNs generalforsamling), og for Khomeini et knippe tekster som omtaler eller berører verdslig sett sterkere fiender, shahen og hans allierte under Khomeinis siste tid i eksil 1978-1979). Både likheter og markante ulikheter vil være av interesse.

Dette er interessant både fordi det kan indikere hvorvidt Ahmadinejad forsøker tilegne seg noe av den sterke posisjon som Khomeini besatt ved hjelp av assosiasjon, og likeens fordi eventuelle forskjeller kan indikere en vilje til å gå forbi barrierer som Khomeini i sin tid ikke ønsket. Og videre, å dyrke et fellesskap med en tidligere elsket leder vil kunne være en rasjonell strategi for en som ønsket å utnytte den radikale kraft til forandring som ligger i en sterk karismatisk lederfigurs rolle.

---

¹² Hiro (2005:159-164)

¹³ Ritzer & Goodman (2003:127)

¹⁴ Melman & Javedanfar (2007:29)

2. Bakgrunn

2.1. Den islamske revolusjon

Iran har lange historiske aner, med røtter to og et halvt millennium tilbake i tid.¹⁵ Landet produserte en rik kultur, slagkraftige hærer og en dominerende utenrikspolitisk posisjon. Men dets glansdager var forlengst forbi når landet i den tidlige periode av 1800-tallet møtte europeiske armeer. Den russisk-iranske krig av 1804-1813 demonstrerte iransk militær underlegenhet¹⁶, og følgende avtaler mellom europeiske stormakter og Iran var ikke lenger mellom likeverdige parter, men en hvor Iran fikk rollen som supplikant. Trusselen fra et sterkt Russland drev Iran i retning av Storbritannia, som gledelig tok imot muligheten til å vinne strategiske ressurser fra Iran, men var mindre entusiastisk med å binde seg til avtaler om militær assistanse.¹⁷

Det 20. århundret ville se USA erstatte både Russland og Storbritannia som den ledende statlige aktør i Iran. Deres ankomst ble initielt hilst velkommen¹⁸, men dette skulle ikke vise seg å vare lenge. I 1951 gjennomførte Iran, under ledelse av statsmannen Mohammad Mosaddeq, en nasjonalisering av det britisk-dominerte oljeselskapet AIOC¹⁹. AIOC hadde i lengre tid skapt stor profitt for Storbritannia og holdt dets mange skip gående, uten at Iran mottok noe i nærheten av de goder som britene tjente på dette. Når parlamentet (Majlis) godkjente denne nasjonaliseringsprosessen, så var det godt i overensstemmelse med folkelig motvilje ovenfor denne tappingen av ressurser. Mosaddeqs innflytelse over landet vokste forbi selv landets monark, shah Muhammad Reza, og han ble til et symbol på anti-imperialisme.

Nasjonaliseringen forårsaket derimot mest sjokk og raseri i den britiske leiren, som snart tok kontakt med sine amerikanske allierte for å vinne støtte ovenfor Iran. Initielt var den amerikanske viljen lunken, men når Eisenhower i 1952 kom til makten, godkjente han CIA-drevede kupplaner, som hadde til hensikt å velte Mosaddeq fra hans innflytelsesrike

---

¹⁵ Farndon (2006:13)

¹⁶ Ansari (2006:10)

¹⁷ Ansari (2006:13)

¹⁸ Ansari (2006:27)

¹⁹ Farndon (2006:100)

posisjon²⁰. Og med amerikanske dollar ble denne (i iranske øyne) helten veltet fra makten, gjennom et militært kupp i 1953. Dette kuppet ble en kilde til en følelse av å ha blitt forrådt av amerikanske interesser, og vendte soleklart opinionen mot USA.

Tiden etter 1953 ville bære med seg et voksende amerikansk nærvær i Iran²¹, både militært og økonomisk. USA så Iran som en frontlinje mot den voksende kommunistiske innflytelsen fra Sovjetunionen, og sørget for å gjøre den iranske hæren sterkere med amerikansk materiell og opplæring. Dette nærværet ble møtt med motvilje av et land som allerede i lang tid hadde vært skeptisk innstilt til vestlige stormakters innflytelse på deres eget land.

Shah Reza innførte betydelige reformer i landet, i manges øyne²² under innflytelse av amerikanske ønsker. Av spesiell betydning var den "Hvite Revolusjonen" gjennomført 1962-63, hvor landreformer flyttet mye jord ut av hendene på den aristokratiske og den geistlige elite, og over på fattigere bønder. Aristokratene og *ulema*-en (geistligheten) motsatte seg denne reformen, og avstanden mellom monarken og hans tradisjonelle støttespillere økte. Iblant de som talte monarken imot fantes Ruollah Khomeini, som på det tidspunktet ikke hadde skapt et navn for seg selv. Hans arrest²³ ledet dog til voldsomme opptøyer, som ble slått ned av shahens styrker. Dette gav Khomeini økt prestisje, og brakte ham inn i lederskapet av shahens opposisjon. Hans påfølgende eksil i 1964 gjorde lite for å redusere hans posisjon. Shahens posisjon lot seg ikke lett bekjempe. Årene 1965-1975 var rolige år²⁴, hvor shahen ikke møtte mere motstand enn hans administrasjon kunne kontrollere. Økonomien vokste, og mye ble investert i modernisering og vestliggjøring, blant annet i form planlagte atomkraftverk. Det var dog få som fikk nytte godt av denne suksessen, og skillet mellom fattig og rik vokste. En hard hånd tvang betydelige deler av opposisjonen til underkastelse. Politiske motstandere ble holdt fengslet og trykkefriheten ble innskrenket.²⁵

Khomeini, for det meste av tiden i eksil boende i Irak, fortsatte sine angrep på shahen. Blant annet produserte han i 1970 forelesninger som ble transkribert til boken "*Hokumat-e Islami : Velayat-e faqih*"²⁶ (eng. : "Islamic Government"), hvor han nærmere beskriver den statsform han opplever som ideell. Nærmere bestemt, en stat styrt etter prinsippene av islamsk lov (sharia), rettledd av juridisk kyndige, samt hvordan oppnå dette.

---

²⁰ Farndon (102 : 2006)

²¹ Ansari (40 : 2006)

²² Ansari (47: 2006)

²³ Ansari (49 : 2006)

²⁴ Ansari (57 :2006)

²⁵ Smitha (1998)

²⁶ Algar

Dette, og lignende forelesninger og skrifter gjorde Khomeini til en viktig figur innen opposisjonen mot Shahan. Hans aksept av teknologiske fremskritt og vilje til å studere vestlig filosofi (om enn langtifra støtte det) gav ham en særlig status blant mange unge,²⁷ og han ble et knyepunkt mellom dem og den mer konservative geistlighet. Foucault²⁸ beskrev situasjonen som en konflikt mellom ”kongen” og ”helgenen”, den væpnede hersker og den fattige eksilborger. Et slikt bilde har sin særegne kraft.

Når avisen *Ettelaat* i 1978 trykket en artikkel med en rekke fornærmende påstander om Khomeini,²⁹ begynte demonstrasjonene. Mange ble drept, og stemningen falt mer og mer i shahens disfavør. Nye demonstrasjoner ble likeså møtt med voldelige midler, og shahen erklærte unntakstilstand i september samme år. De voldsomme midlene ledet dog mange tidligere nøytrale parter til å alliere seg med opposisjonen, samt en økende desertering blant soldatene. En total streik i landet førte til en fullstendig krise for shahens posisjon, som var avhengig av de inntekter som bl.a. utvinningen av landets naturressurser gav ham. Etter en svært omfattende streik i januar 1979³⁰ rømte shahen. Få dager senere vendte Khomeini tilbake til landet.

Khomeinis suksess var blant annet knyttet til den store oppslutning om hans person. Kanskje så meget som fem millioner mennesker³¹ møtte opp for å hilse ham velkommen tilbake ved hans tilbakevending til Iran. Hans gjentatte uttalelser om å ikke ønske politisk makt³² gjorde det lettere å samles omkring ham som et felles symbol, uavhengig av eget ståsted.

Ulike perspektiver kan gis på grunnene til hvorfor revolusjonen fant sted,³³ bl.a. forhastet modernisering, inflasjon, arbeidsledighet, undertrykkelse, religiøsitet, osv. Det var kanskje nettopp de mange ulike ankepunktene mot shahens Iran som skapte en slik bred opposisjon mot ham. Shahens fall satte dog en stopper for dette brede samarbeidet, og den første tiden etter revolusjonen bar preg av en politisk maktkamp. Men Khomeini og hans allierte klarte å bekjempe sine utfordrere, og opprettet en islamsk republikk i Iran.³⁴

Tidligere påstander om å ikke ønske makt for egen del viste seg raskt å enten være løgn eller tegn på at Khomeini hadde radikalt endret oppfatning. Hans retorikk tok en langt mer aggressiv karakter, gjerne vendt også mot f.eks. tidligere demokratiske allierte. I 1981 var Khomeinis og de geistliges posisjon trygg, etter et omfattende press for å få en grunnlov som

---

²⁷ Ansari (2006:77)

²⁸ Anderson & Afary (2005:204)

²⁹ Farndon (2006:119)

³⁰ Farndon (2006:121)

³¹ BBC (1979)

³² Matini (2003)

³³ Amuzegar (1991:21)

³⁴ Encyclopædia Britannica (2007)

tilgodeså et religiøst lederskap, som bl.a. besatt retten til å nedlegge veto mot Majlis demokratiske lovforslag³⁵. Likeså ble posten som Øverste Leder skapt, en posisjon med kontroll over bl.a. hæren, utenrikspolitikk, media og flere andre viktige funksjoner³⁶. Denne ble skjenket Khomeini, som frem til 1989 ville forbli Irans statsoverhode og mest innflytelsesrike individ.

Khomeinis tid i konflikt var dog langtifra over. Irak erklærte krig mot Iran i september 1980³⁷, en krig som først ville ende i 1988. Khomeini tilbragte dermed omtrentlig de siste 25 år av sitt liv, fra hans spede begynnelse som opposisjonell i 1962, i harde konflikter, først mot en antatt indre fiende, deretter mot en ytre.

Khomeinis død i 1989 falt sammen med en lenge etterlengtet fredstid i Iran. Hans erstatter som *faqih* ble en av hans tidligere medarbeidere, Ali Khamenei, som ble valgt til tross for sine manglende teologiske forutsetninger.³⁸ Hans posisjon som Øverste Leder var trolig konsekvensen av et kompromiss mellom konkurrerende fraksjoner i Iran, og fikk den konsekvens av at rollen som Øverste Leder ikke lenger besatt den samme autoritet som under Khomeini, spesielt de første årene etter hans innsettelse.³⁹ Khamenei var ikke på samme måte som sin forgjenger en karismatisk autoritet, men besatt sin rolle som en konsekvens av det arbeid og de tradisjoner opparbeidet av Khomeini.

2.2. Ahmadinejad

2.2.1. Ahmadinejad til presidentembedet.

Ahmadinejads fortid innebærer en utdanning som sivilingeniør, samt frivillig tjenestegjøring i *Pasdaran*,⁴⁰ en av grenene til den iranske militærmakt, under krigen mot Irak. Hans religiøse overbevisning var sterk fra ung alder av, og satte sitt preg på de kontakter og bånd han knyttet som student. Etter en periode som lærer, klatret han oppover den politiske stigen og

---

³⁵ Farndon (2006:127)

³⁶ Office of the Supreme Leader

³⁷ Global Security (2005)

³⁸ Buchta (2000:52-53)

³⁹ Buchta (2000:25)

⁴⁰ Melman & Javedanfar (2007:5-11)

tjenestegjorde som guvernør⁴¹ for provinsen Ardabil. Han vendte derfra tilbake til universitetet for en periode, før hans seier i borgermestervalget i Teheran.

Dog han med det hadde oppnådd betraktelig suksess, var han allikevel ikke regnet som en troverdig kandidat for plassen som president, da det fantes andre kandidater med mer erfaring og større renomme⁴². Det lå et tidlig press på ham for å trekke seg til fordel for antatt mer troverdige konservative kandidater, og det var ikke før opinionsundersøkelser senere i valgkampen avslørte en betydelig oppslutning om ham, at dette falt bort.

Ahmadinejad oppnådde 19,5% av stemmene i første runde, kun slått av Rafsanjani (21%), to ganger tidligere president.⁴³ Da ingen av kandidatene oppnådde 50% av stemmene, gikk de to ledende kandidatene videre til ett ny valgongang, som sensasjonelt nok i august 2005 ble vunnet av Ahmadinejad med klar margin (61.7% oppslutning).

Blant den ledende religiøs-politiske elite befinner det seg store pengesummer, og mistanker om korrupsjon.⁴⁴ Iran er på ingen måte et samfunn preget av økonomisk utjevning, og forskjellen mellom fattig og rik er stor. Rafsanjani kunne på mange måter sees på som representativ for denne eliten⁴⁵, i besittelse av en stor formue, og beryktet for å være brutal mot den som utfordret hans posisjon.

Ahmadinejads valgkamp⁴⁶ var sterkt preget av en appell til landets fattige. Selv presenterte han seg som en alminnelig iraner, uten de store inntekter og formuer. I sin tid som borgermester for Teheran hadde han sagt fra seg den betydelige inntekten han kunne innkassere i forbindelse med den stillingen, og hadde livnært seg alene på den langt magrere lønnen han fikk i forbindelse med undervisning. Hans valglofter innebar implikasjoner om betydelige omdistribueringer til fordeler for de fattigste, og hans karakter bar tydelig preg av å være i solidaritet med dem. Hans klær, hans kjøretøy, hans hjem, alt bar preg av en høy grad av nøysomhet, sammenlignet med hans velstående konkurrent Rafsanjani. Dette gav hans valgkamp en sterk populistisk karakter, hvor ”folket” ofte var målgruppen.

(Eksempelvis, ved hans stemmeavgivning til presidentvalget, ble han av pressen bedt om å vinke til mengden. Hvorpå han svarte at ”presidentens hender er ikke for å vinke, de er ment til å arbeide for folket”⁴⁷).

---

⁴¹ Melman & Javedanfar (2007:14)

⁴² Ehteshami & Zweiri (2007:42)

⁴³ Ehteshami & Zweiri (2007:44-45)

⁴⁴ Malm & Esmailian (2007:49-53)

⁴⁵ Melman & Javedanfar (2007:26-27)

⁴⁶ Malm & Esmailian (2007:110-116)

⁴⁷ Malm & Esmailian (2007:110)

I tillegg til en sterk økonomisk profil, med et budskap om sosial rettferdighet, var også hans valgkamp preget av en religiøs dimensjon⁴⁸. Hans ”Tredje Revolusjon”, lovt kort tid før den første valgrunden, var preget av en blanding av nevnte økonomiske mål, militante idealer, og en dyrkelse av en ”ren” versjon av den ideologi etterlatt av Khomeini, *Velayat-e faqih*.

Ahmadinejads retorikk beskrives som en som verdsetter de prinsipper som republikken først ble tuftet på, og ønsker en tilbakevending til det ideologiske utgangspunktet.⁴⁹

De religiøse detaljene var dog tonet ned i valgkampen,⁵⁰ i likhet med de sterke sosial-konservative målene. Man ønsket ikke å presentere Ahmadinejad som for opptatt av detaljer på klesdrakt og religiøse ritualer, men heller fokusere på hans vilje til å fremme sosial velferd og rettferdighet, satt i lys av mer abstrakte islamske verdier. Den religiøse ideologien fungerte som et bakteppe gjennom hvilket man kunne argumentere for en ny økonomisk politikk.⁵¹

2.22 Ahmadinejads regjeringsperiode.

Ved sin innsettelse som president nevnte Ahmadinejad fire sentrale prinsipper som skulle prege hans regjeringsperiode⁵². Fremmelse av rettferd, oppmerksomhet til folkets behov, tjene alle massene, og materiell og moralsk fremgang i landet. Disse prinsippene har en vesentlig annen karakter enn den mer vestlig-orienterte reformisme som preget de to forutgående regjeringsperiodene under Khatami⁵³, som gikk til valg på tankegods som ytringsfrihet, menneskerettigheter, og demokratiske idealer. For Khomeini hadde revolusjonen vært for Islam⁵⁴, og ikke for den frihet som Khatami snakket om. Og Ahmadinejads regjering skulle vise seg å ta den islamske arven fra Khomeini svært alvorlig, eksemplifisert bl.a. ved at han innledet sin regjeringsperiode med å skrive en pakt⁵⁵ med den tolvte Imam, som ifølge dominerende varianter av Shia-islamisk lære vil være skjult inntil de siste tider.

Først måtte han dog velge sitt kabinett, en prosess hvor hans valgte medarbeidere skulle vise seg å ikke i alle tilfeller oppnå parlamentets godkjennelse. Flere av hans utvalgte til ministerpostene skulle vise seg å bli avvist,⁵⁶ blant dem flere av hans nære kollegaer fra hans tid som borgermester i Teheran. Særlig det innflytelsesrike oljeministeriet skulle vise seg å

---

⁴⁸ Ehteshami & Zweiri (2007:45-46)

⁴⁹ Ehteshami & Zweiri (2007:54)

⁵⁰ Ansari (2006:227)

⁵¹ Malm & Esmailian (2007:111)

⁵² Ehteshami & Zweiri (2007:70)

⁵³ Buchta (2000:29)

⁵⁴ Omid (1994:154)

⁵⁵ Malm & Esmailian (2007:123)

⁵⁶ Ehteshami & Zweiri (2007:67)

kreve flere kandidater inntil representantene godkjente hans valg av minister⁵⁷, et tegn på at Ahmadinejad ikke kunne forvente seg at parlamentet ville enkelt føye seg.

Viljen til økonomisk omorganisering har også vist seg å ha vanskeligheter med å kunne triumfere i et politisk miljø hvor den gamle garde sitter på betydelige økonomiske fordeler i den nåværende situasjon, og er lite interessert i en jevnere fordeling. Nevnte elite sitter fremdeles med makten i institusjoner som Vokterrådet. Og Rafsanjani har blitt tildelt ledervervet i både *Majles-e-Khobregan* (Samlingen av Ekspertter) og det av Øverste Leder nylig styrkede⁵⁸ ”Expediency Discernment Council”, mulig som et tegn på forsoning mellom Rafsanjani og Khamenei. Besittelsen av disse organene gir en stor grad av kontroll over de eventuelle reformer som parlamentet og presidenten skulle ønske å innføre, og etterlater dermed Ahmadinejad avhengig av støtte utenfra.

(Av de faktiske forslag til reformer, kan nevnes et økonomisk løft til ”Imam Rezas kjærlighetsfond”⁵⁹, som endte med å bli avvist av Majlis.) Det har vært vanskelig for den nåværende regjering å oppnå de økonomiske løfter som Ahmadinejad gikk til valg på, den samme skjebne som Khatami opplevde få år tidligere. (Mer symbolske handlinger har derimot oppnådd større suksess, bl.a. en ulovliggjøring av vestlig musikk⁶⁰, og en strengere kleskodeks⁶¹.)

2.3. Ahmadinejads religiøse forbindelser.

Et sentralt tema innenfor Shia er berettelsen om Imam Hussein⁶², som møtte martyrdøden i kamp mot en svært overtallig fiende. Oppofrelsen var frivillig, og har blitt gjort til et eksempel på mot og offervilje, og motstand mot tyranner. Bildet var talende på kampen mot den antatt så mektige shahen, og er likeledes beskrivende på Irans nåværende posisjon i verdenssamfunnet. Martyr dyrkelsen var sterk under krigen mot Irak, hvor mange dårlig utrustede menn og gutter gav livet sitt for en iransk seier. Ahmadinejad selv kan vanskelig sies å være uberørt av den symbolikk som ligger i denne episoden, og han ble fra ung alder av lært opp i dyrkelsen av Imam Hussein.⁶³

---

⁵⁷ Melman & Javedanfar (2007:60)

⁵⁸ Malm & Esmailian (2007:115)

⁵⁹ Malm & Esmailian (2007:116)

⁶⁰ BBC (2005)

⁶¹ Ehteshami & Zweiri (2007:91)

⁶² Malm & Esmailian (2007:32, 54)

⁶³ Melman & Javedanfar (2007:52)

Det har videre blitt rapportert at blant Ahmadinejads grunner for hans politiske avgjørelser⁶⁴, befinner det seg håp om at den utviklingen han ønsker vil overbevise den tolvte Imam om å vende tilbake. Denne Imamen er en messiansk figur innenfor Shia, hvis tilbakevending vil medføre voldsomme endringer verden over. Forestillingen innebærer voldsomme blodsutgytelser, en endelig kamp mellom godt og ondt, og til sist en fredelig verden som vil være forent som en enkelt islamsk stat. Gjeldende oppfatning er dog at ingen kan tvinge frem denne tilbakekomsten.⁶⁵

Ahmadinejad har lenge hatt sterke forbindelser med en ytterliggående fløy av fundamentalister,⁶⁶ sterkt inspirert av troen på en slik apokalypse. Ayatollah Mesba Yazdi, en av Ahmadinejads sentrale idealer, er dog av den oppfatning av at selv om ingen kan tvinge frem Imamen, så er det mye man kan gjøre for å fremskynde hans komme. Nevnte ayatollah har hevdet at det var via denne frelserens direkte inngrep at Ahmadinejad seiret ved valget, slik at den nye presidenten kunne forberede Iran. Flere medlemmer av Ahmadinejads regjering er gamle elever av Yazdi, inklusive både innenriks- og informasjonsministrene, og det nåværende må sies å være det kabinett hvor Yazdi har besittet størst innflytelse. Paradoksalt nok, for selv om Ahmadinejad etterstreber Khomeinis idealer, så var Khomeini selv ikke villig til å inkludere Yazdi i maktens korridorer.

3. Teori

Max Weber brukte begrepet 'autoritet' til å dekke de legitime former for dominans. Med dominans mente han en relasjon hvor kommandoer vil bli adlydt av en gitt gruppe personer.⁶⁷ Autoritet blir dermed utøvd ved tilfeller hvor slike kommandoer oppfattes som rettmessige. Han definerte videre tre former for autoritet, den rasjonelle, den tradisjonelle og den karismatiske. Rasjonell autoritet innebar troen på lovligheten av formelt gitte regler og retten til de opphøyd av nevnte regler til å gi kommandoer. Tradisjonell autoritet baseres på tro tilknyttet etablerte tradisjoner og sosiale strukturer.

Webers karismatiske autoritet bygger på tilhengernes oppslutning omkring en leder. Tilhengerne vil se lederen som et individ i besittelse av overnaturlige eller eksepsjonelle evner, eksemplariske kvaliteter ikke tilgjengelig til den alminnelige person. Sagt på annen

---

⁶⁴ Ehteshami & Zweiri (2007:64)

⁶⁵ Melman & Javedanfar (2007:44)

⁶⁶ Melman & Javedanfar (2007:41-57),

⁶⁷ Ritzer & Goodman (2003:125)

måte, det er via at disiplene oppfatter lederen som karismatisk at han blir en karismatisk autoritet, uavhengig av hans/hennes faktiske egenskaper.⁶⁸ (Selv om vedkommende selvfølgelig *kan* besitte de kvaliteter som blir omtalt som karismatiske i dagligspråk.) En slik autoritet knytter seg derfor nødvendigvis sterkt til en enkeltperson, noe som medfører vanskeligheter med å opprettholde dens autoritet over tid.

Karismatisk autoritet er en potensielt revolusjonær kraft som kan forårsake radikale endringer i holdninger og oppfatninger av virkeligheten. En karismatisk leder kan påvirke sine tilhengere til å utfordre og endog beseire etablerte tilfeller av autoritet.

Autoritet omhandler legitimering av forklaringsmodeller for hvordan virkeligheten er og hvorledes man bør forholde seg til den. Den karismatiske autoritet besitter en evne til å potensielt radikalt endre disse perspektivene, og dermed rive vekk grunnlaget for en etablert autoritet. Enkelte religiøse lederskikkelser eksemplifiserer dette, f.eks. Islams grunnlegger, som via sine tilhengers tro på ham, forårsaket et dramatisk skifte i sin samtids politiske virkelighet.

Weber så det som lite troverdig at karismatisk autoritet kunne opprettholdes over flere ledd.⁶⁹ Webers teori gikk derfor videre ut på at utviklingen av religioner går fra karismatisk autoritet til deres 'rutinisering' og overgang til tradisjonell autoritet, noe som normalt har blitt støttet av mye av sosiologisk analyse.⁷⁰ Den karismatiske leder blir erstattet av hans etterkommere, som ikke på samme måte vil besitte karismaens individuelle karakter. Karismatisk autoritet vil bli erstattet av tradisjonell autoritet, dog gjerne bygget på de prinsipper man opplever som nedarvet fra den karismatiske autoritetens tid. (Dette fører igjen til en situasjon hvor en ny karismatisk autoritet kan utfordre det etablerte, og slik kan en potensielt syklus oppstå.)

Viljen til å utfordre det etablerte har en sammenheng med en gruppe aktører som opplever seg selv i en situasjon hvor deres situasjon har urimelige ulemper sammenlignet med andre, jmf. Runcimans teori om relativ deprivasjon.⁷¹ Fattigdom, som en kausal mekanisme til politisk vilje til forandring, er avhengig av en oppfatning om urimelighet. Desto større gapet mellom ens faktiske situasjon og ens oppfatning av hva en rimelig fortjener er, desto større kan viljen til handling bli.

Gitt den karismatiske autoritets revolusjonære karakter, så vil forholdene for dens suksess henge sammen med med graden av misnøye med det etablerte.

---

⁶⁸ Ritzer & Goodman (2003:129)

⁶⁹ Ritzer & Goodman (2003:131)

⁷⁰ Chryssides (2001)

⁷¹ Runciman (1966)

Den karismatiske autoritet har som kilde den individuelle person som oppleves karismatisk, og er i den Weberianske forstand derfor istand til å ignorere regler og tradisjoner. Individet det er snakk om kan i stor grad diktere sin vilje til sine tilhengere. Chryssides hevder dog⁷² at det finnes ulike former for karismatiske ledere, og at disse legitimeres på ulike måter. Enkelte ledere legitimeres via antatte nedarvede kvaliteter, som legger føringer på lederen. I vårt tilfelle så er Khomeini en karismatisk leder, men han ville trolig vært ute av stand til å bryte med de rammer satt av (Shia-) Islam, og allikevel beholdt sin fulle autoritet. Grensene kan dog presses, og nye ideer inkluderes ved å legitimere dem gjennom nyfortolkning av den tradisjonelle autoritetens diskurs.

Som nevnt vil karismatisk autoritet ofte, ved vedkommendes død, ledes over i en annen form for autoritet, f.eks. tradisjonell. Men om et senere individ erverver seg karismatisk autoritet dels via sin forgjengers arv, vil den legitimerende effekten av den tradisjonelle autoriteten på ny befinne seg i grenseland til karismatisk autoritet, via sin tilknytning til den nye karismatiske leder. Den avdøde lederens karismatiske karakter ”gjenoppstår”, knyttet til den nye. Så fremt den karismatiske leder legitimerer seg selv via tilknytning til en tidligere etablert autoritet, så legger denne et bånd på lederens handlefrihet. Til gjengjeld kan vedkommende leder erverve seg et supplement som styrker egen autoritet.

Barnes⁷³, gjennom en analyse av femten karismatiske ledere, fant støtte for at karismatiske ledere ikke var ekskludert fra å holde en institusjonalisert rolle i en tradisjonell religion. Mer essensielle kvaliteter var et samfunn i radikal forandring og en innovativ lære som tilbød løsninger på de medfølgende problemer. En konsekvens av det er at forsøk på å skape avstand til etablerte ledere, samt avstand til deres ideologi, er en rasjonell strategi for å oppnå et mål om å etablere seg selv i en posisjon som karismatisk leder.

For Foucault⁷⁴ var makt evnen til å kunne påvirke aktører til å handle på et annet vis enn de ellers ville ha gjort, og dermed knyttet til langt flere prosesser enn de som innebar direkte utøvelse av makt gjennom kommandoer. I hans øyne formes mening og moral gjennom diskurser. Diskurser ordner virkeligheten gjennom å gi visse konsepter og ideer, som igjen innebærer visse maktrelasjoner. Hvordan vi forklarer virkeligheten er i seg selv makt, som gir fordeler og ulemper til ulike aktører. F.eks. troen på den vitenskapelige metode gir utøvere av den, evnen til å definere sannhet ovenfor de mottakere av budskapet som befinner seg

---

⁷² Chryssides (2001)

⁷³ Barnes (1978:1)

⁷⁴ Ritzer & Goodman (2003:585-594)

innenfor samme diskurs. Forandring av maktrelasjoner skjer gjennom innførselen av andre diskurser.

Autoritet blir dermed en konsekvens av diskursens innhold. Ulike diskurser vil dog gi ulikt spillerom for aktører tilknyttet autoriteten. Hvor den tradisjonelle autoritet opprettholdes ved å konsekvent vedlikeholde de ritualer som knytter en til autoritetens opphav, så kan den karismatiske autoritet i større grad selv manipulere frem endringer i diskursen.

For Fairclough⁷⁵ skapes nye diskurser gjennom originale kombinasjoner av eksisterende diskurser. Hvis vil si at den karismatiske autoritet ikke står ”fri” til å danne en diskurs med et unikt innhold annet enn i form av en unik kombinasjon. F.eks., Khomeinis utdannelse må ha stått ham vel, for i hans skrifter om den rettferdige islamske stat finner man tydelige spor av vestlig tankegods, inklusive aspekter av marxisme.⁷⁶ Mao., eksisterende diskurser brakt sammen til utviklingen av en ny.

Den dominerende diskurs vil legge autoritet i hendene på dem som diskursen anerkjenner som legitime utøvere. Konflikt mellom diskurs blir dermed en konflikt om autoritet, om legitime former for, og utøvere av, makt. I vestlige demokratier vil anerkjennelse av valgte representanters rett til å i fellesskap skape ny lov være utbredt. For Khomeini var suverenitet noe som først tilhørte Gud, som ble skjenket til hans profet Muhammed, derfra til de Imamene som fulgte ham, og ved den tolvte Imams forsvinning, til de skriftlærde som best kjente loven som var blitt dem gitt. I disse former vil de to diskursene være uforenelige. (Dog refortolkninger og nytenkning kunne gjort dem mer egnet til å danne en ny felles diskurs, som man i Iran kanskje kunne ane under Khatami og reformbølgen.)

4. Metode

Khomeini og Ahmadinejad har innehatt ulike posisjoner i Iran, og en kan dermed rimeligvis stille seg spørsmålet om det er fordelaktig å sammenligne disse to. Khomeini som karismatisk ideolog som ble Øverste Leder, hadde en annen rolle enn president Ahmadinejad besitter. Allikevel eksisterer mange fellesstrekk, bl.a. i form av den sterke opposisjon til verdslige ledere. Ahmadinejad har demonstrert en sterk vilje til å uttale seg i sikkerhetsrelaterte

---

⁷⁵ Fairclough (2003:123-133)

⁷⁶ Aboul-Enein (2006)

spørsmål, inklusive potensielle trusler ovenfor Israel.⁷⁷ En konfronterende holdning⁷⁸ har satt sitt preg på diplomatiske forbindelser siden hans valgseier, bygget på et perspektiv hvor vestlige aktører i beste fall er forblindet av sine ledere.

Ahmadinejads frittalenhet og sterke ideologiske profil gjør ham egnet til en sammenligning med Khomeini, nettopp fordi hans virksomhet og uttalelser kan tolkes som et forsøk på å etablere seg selv som en karismatisk autoritet. En populistisk profil, med sterke henvendelser til 'folket', til massene, satt i kontrast av en korrump elite, er en rasjonell fremangsmåte for en karismatisk leder.

Valget av Ahmadinejad gjør denne oppgaven til et case-studie. Det kan av den grunn ikke generaliseres til å gjelde den neo-konservative fløy i sin helhet. Nettopp den sentrale rolle som et enkeltindivid spiller som en karismatisk autoritet, gjør dog allikevel studiet av enkeltindividet interessant. Andersen⁷⁹ kategoriserer sådanne studier som (i noen grad ateoretiske) komparative case-studier.

Diskursanalyse er et begrep som har utviklet seg i mange retninger siden dets unnfangelse. I denne oppgaven vil jeg trekke majoriteten av metoden fra Norman Faircloughs innsikter,⁸⁰ dog også andre forfattere vil ha bidratt. Fairclough er opptatt av knytpunktene mellom språk og andre kvaliteter av sosialt liv⁸¹, blant annet hvordan tekst forårsaker skifte i ideologiske betraktninger.⁸²

Fairclough⁸³ forklarer diskurser som sosiale praksiser, som i nivå befinner seg mellom sosiale strukturer (abstrakte og omfattende rammeverk) og sosiale hendelser (faktiske enkeltbegivenheter). Språket, med alle dets rammer og betingelser, utgjør i vårt tilfelle strukturen. Den enkelte tekst utgjør den spesifikke hendelse.

'Diskurs'-begrepet har vært nyttet på en rekke ulike måter. Her vil en diskurs innebære en måte å representere aspekter av verden på. Disse kan være spesifikke og små, både hva gjelder tema som blir representert og det antall aktører som er knyttet til den, og likeledes omfattende og utbredte. En diskurs kan også romme flere andre diskurser på et lavere nivå. Det finnes

---

⁷⁷ CNN (2005)

⁷⁸ Ansari (2006:229-230)

⁷⁹ Andersen (1997:94-95)

⁸⁰ Fairclough (2003), (2005a) (2005b), etc.

⁸¹ Fairclough (2003:5)

⁸² Fairclough (2003:9)

⁸³ Fairclough (2003:24)

ingen klare grenser diskurser imellom, men man er allikevel i stand til å identifisere ulike diskurser.

Tekster lever ikke egne liv, men besitter mening gjennom den prosess som skaper den, og likeledes gjennom hvorledes den blir mottatt og tolket. Tolkning består av forståelse, bedømmelse og evaluering. Teksters mening, og deres kausale effekt, kan dermed ikke vurderes løsrevet fra den situasjonelle ramme som omgir dem, men er istedet betinget av den.. To krefter kan sies å influere produksjonen av tekster. Den første er den sosiale aktør, være det seg et individ eller noen form for gruppe. Den andre er de sosiale strukturer og praksiser som omgir en. En aktør er aldri løsrevet fra den verden man befinner seg i, men har allikevel muligheten til å agere innenfor de rammer. Man er med andre ord til en viss grad bundet av sine omgivelser, men det eksisterer et spillerom innenfor rammeverket.

Ser man dette i lys av det revolusjonærende elementet tilstedeværende i en karismatisk autoritet, så vil en slik aktør være i stand til å produsere en betydelig endring i de nevnte sosiale strukturer. Det er dog ikke slik at en ganske ny diskurs oppstår, men at man kombinerer eksisterende diskurser på en ny måte, som kan avvike betydelig fra den rådende diskurs.

Diskursanalyse i denne sammenheng innebærer lingvistisk analyse, kombinert med en forståelse av den kontekst som både produsent og mottaker av teksten befinner seg i. Siden analysens formål her å avdekke videreføring av, og avvik fra en tidligere diskurs, vil intertekstualitet ha en viktig rolle, dog ikke en ensom rolle.

Intertekstualitet innebærer nærværet av kvaliteter fra andre tekster i en tekst,⁸⁴ som teksten på en eller annen måte forholder seg til, være det seg gjennom rapportering, motargumentasjon, assimilering, e.l. Ett rett selvfølgelig eksempel i denne sammenheng vil være nærværet av elementer fra Koranen nyttet i Khomeinis taler, i form av direkte sitater, temaer, konsepter og lingvistiske former. Her vil det intertekstuelle elementet ofte ha som formål å legitimere Khomeinis synspunkter.

Tilsvarende kan man spore flere referanser i hans tekster til samtidige teologer, f.eks. i hans argumentasjon for at det muslimske fellesskap bør ledes av en *faqih*⁸⁵, en teolog med dyp innsikt og forståelse i Islam, så er hans argumenter tidvis rettet som svar til de teologer som ønsker å opprettholde skillet mellom religion og politikk.

Et annet viktig moment å bite seg fast ved er hvordan prosesser beskrives. Hvem anses som årsak til prosessen, (ev. beskrives prosessen som at den engang har en aktør som årsak?), hvor

---

⁸⁴ Gee (2005:46)

⁸⁵ Khomeini (1983:66)

plasseres årsaken, etc. Videre, hva er det som antas som selvfølgeligheter? Hvilke kvaliteter gjøres til et deskriptivt bakteppe innenfor hvilken handling foregår? Hva er det som utelates i teksten?

Aspekter i en studiet av mening i tekst etter Gees beskrivelser vil være en form-funksjonsanalyse, etterfulgt av en språk-kontekstanalyse.⁸⁶ Førstnevnte søker å avdekke strukturelle aspekter ved teksten språklige kvaliteter, sistnevnte plasserer disse i en videre kontekst. Form-funksjonsanalyse beskrives av Gee som studiet av generelle korrelasjoner mellom form (struktur) og funksjon (mening).⁸⁷ Med form mener han strukturelle kvaliteter ved språket, slikt som verb, substantiv, setninger, etc. Funksjon innebærer de ulike betydningene som en gitt sammensetning av form kan ha.

Gitt at form er sterkt knyttet til det spesifikke språk, vil det som tidligere nevnt, være vanskeligheter med å gjennomføre en slik analyse på oversatte artikler, da det eksisterer en reell risiko for at oversetteren eller språkernes ulike strukturelle aspekter forleder en. Det finnes allikevel rom for å hente nyttig informasjon fra slike vurderinger. Ahmadinejad har også skrevet enkelte tekster myntet på et engelsk publikum, som det kan være interessant å studere nærmere.

Viktigere vil derfor være en språk-kontekst analyse, dvs. hva Gee kaller situasjonell mening. Med dette mener han budskap som oppstår som en følge av språklige former satt til en spesifikk kontekst. Kontekst innebærer de faktorer som omringer språket, slik som personer tilstede, deres trosforestillinger, deres viten, språklige former før og etter uttalelsen, etnisk bakgrunn, kjønn, m.m. Kontekst både påvirker en uttalelse og kan likeens bli påvirket av den. Om tekstene kan det nevnes at utvalget er gjort på følgende vis:

Ahadinejads taler gitt i forbindelse med omtale av Irans sikkerhet og atomprogram, særlig tre sentrale taler skjenket ovenfor FN ved årlige anledninger og Khomeinis taler gitt i eksil 1978-1979, da oppstanden mot shahen begynte å nærme seg kokepunktet. Årsaken til utvalget er fordi disse to periodene har visse fellesstrekk, nærmere bestemt en mindre part som forsøker å bekjempe en større part via bl.a. krav om rettferdigheten er på ens side. Dog det kanskje kunne vært mer rimelig å benytte seg av taler gitt av Khomeini i hans tid som Øverste Leder, i konflikt med Irak, så velger jeg å fokusere på eksil-perioden gitt at den konflikten ble kronet med hell, et historisk resultat som trolig vil være mest fordelaktig for en ny leder å identifisere seg med. Videre ble disse spredd i stort omfang, og ville komme til å utgjøre en viktig inspirasjon for de mennesker som deltok i opptøyer og revolusjonære

---

⁸⁶ Gee (2005:54-58)

⁸⁷ Gee (2005:54)

aktiviteter i perioden 1978-1979. En kritikk som kan reises mot Khomeinis utvalg av tekster er at på den tiden var han nødt til å forholde seg til en bred opposisjon, med både verdslige og religiøse krefter. Det er dog også en realitet for Ahmadinejad i dag, som er nødt til å måtte balansere mot både mer tradisjonelle religiøse som Rafsanjani, og reformivrige krefter som Khatami. Hans erfaringer under valget av ministre indikerte at det ikke var noen *carte blanche* som var blitt utdelt ham, til tross for presidentembedet. Likeens vanskelighetene med å få gjennomslag for hans ønskede reformer.

En siste innsigelse er spørsmålet om mottakere av de respektive budskapene. Khomeini var i 1978-1979 i Frankrike, og hadde både kontakt med vestlig presse samt hans sympatisører i Iran. Budskapet måtte nødvendigvis derfor være egnet til å kunne bli hørt både nasjonalt og internasjonalt. Tilsvarende var situasjonen for Ahmadinejad under FNs generalforsamlinger, hvor hans forsvar for atomindustrien vekket interesse både hjemme og ute.

Hele taler har dessverre ikke kunnet bli tatt med, gitt at det store antall sider de fleste av disse ville dekket. De utdrag som er tatt med er valgt fordi de er antatt å være illustrerende for poengene. Enkelte tekster er dog vedlagt.

4.1 Innledende om reliabilitet og validitet.

Det er alltid et spørsmål ved et kvalitativt studium hvorvidt man kan hevde at prosjektet tilfredstiller gode vitenskapelige krav om reliabilitet og validitet. Mangelen på kvantifiserbare mål, det begrensede antall cases, osv. er alle kritikker som har vært reist. Dog denne teksten ikke har ambisjoner om å delta i en slik diskusjon, så er det åpenbart at resultatene må kunne vurderes i lys av et sett med normative kriterier som vil hjelpe til med å kunne bedømme arbeidets kvalitet.

Gaskell & Bauer⁸⁸ foreslår seks slike kriterier :

- a.) *Triangulering og refleksivitet.* Triangulering innebærer at man studerer et problem fra flere perspektiver, gjerne gjennom flere metoder. Dette vil gjerne lede til uoverensstemmelser, som forskeren nødvendigvis må vurdere.

---

⁸⁸ Gaskell & Bauer (2000:336-349)

- b.) *Gjennomsiktighet og prosedyreklarhet.* Prosessen må beskrives så detaljert det lar seg gjøre, slik at andre kan følge den utvikling forskningen har gått.
- c.) *Korpus-konstruksjon.* Forskeren bør oppnå flest mulig av de tilgjengelige fremstillinger, teoretisk metning.
- d.) *Tykk beskrivelse.* Forskeren bør i stor grad nytte seg av gjengivelse av sine kilder, slik at leseren kan gjøre seg opp sin egen oppfatning om tolkningen.
- e.) *Lokal overraskelse.* Et forskningsprosjekts relevans øker dersom det er overraskende i forhold til common-sense betraktninger eller etablert teori.
- f.) *Kommunikativ validering.* Dersom kildene i etterkant av studiet støtter resultatet vil dette kunne gi en ekstra troverdighet.

Jeg vil komme nærmere tilbake til hvorvidt disse vurderingene er tilfredstilt mot slutten av teksten. Det er dog allerede nå innlysende at enkelte kriterier vanskelig kan bli fullgodt tilfredstilt, f.eks. punkt f. vedr. kommunikativ validering.

5. Tekster

5.1. Ahmadinejad 2005 : Fremdeles rom for kompromiss.

Det mest åpenlyse felles karakteristika ved begge lederskikkelser er deres sterke tilknytning til religion. Begge innleder sine taler med en takk, eller i alle fall en form for henvendelse til høyere makter. Ahmadinejad innledet tre taler til FN's generalforsamling på følgende vis :

A.

"In the Name of the God of Mercy, Compassion, Peace, Freedom and Justice...."

Ahmadinejad 2005, Sept.17.

B.

"In the name of God, the Compassionate, the Merciful. Praise be to God and peace be upon Prophet Mohammad and His Infallible Household and chosen disciples. O God, hasten the reappearance of the Imam of the times and grant to us victory and prosperity. Include us among his followers and martyrs."

Ahmadinejad 2006, Sept.20.

C.

“In the Name of God, the Compassionate, the Merciful

Oh God, hasten the arrival of Imam Al-Mahdi and grant him good health and victory and make us his followers and those who attest to his righteousness”

Ahmadinejad 2007.⁸⁹, Sept 26.

Khomeinis innledende henvendelse til Gud var dog gjerne langt mer kortfattet. I perioden 1978-1979 gav han en rekke taler i eksil, hvor mange ble fraktet inn i landet på kassetter. (Ifølge kilder i SAVAKs anti-omstyrtningsavdeling fantes det mer enn 100.000 slike kassetter i Iran.⁹⁰)

Innledningen bestod normalt av en enkel henvendelse til Gud⁹¹, *Bismillah ir-Rahman ir-Rahim*, som vil kunne oversettes til Ahmadinejad’s første ord i nevnte taler, *In the Name of God, the Compassionate, the Merciful*.

Uttrykket er svært velkjent i Islam, benyttes for proklamasjoner, taler og for å innhente Guds velsignelse, og innleder nesten enhver *sura* i Koranen.⁹² Røttene til Koranen gir ordene en forbindelse til begivenheter adskillige hundretalls år siden, og binder dem derfor fast i et svært langsiktig perspektiv. At ordene er kjente for enhver som har tilbragt litt tid med Koranen gjør dem egnet til å nå tilhørige av ulike generasjoner og gjøre dem til et fellesskap.

I de tre årlige talene gitt til FNs generalforsamling gjenfinner vi begrepet, men det står sjeldent alene. Interessant nok er det at talen for 2005 så en sammensmeltning av dette begrepet med termer som ”frihet” og ”rettferd”, ord ofte benyttet fra et vestlig ståsted.

Til eksempel har den amerikanske grunnlov har følgende innledning :

*We the People of the United States, in Order to form a more perfect Union, establish Justice, insure domestic Tranquility, provide for the common defence, promote the general Welfare, and secure the Blessings of Liberty to ourselves and our Posterity, do ordain and establish this Constitution for the United States of America.*⁹³

Og FNs menneskerettighetserklæring av 1948 starter således :

*Whereas recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world.....*⁹⁴

---

⁸⁹ GlobalSecurity (2008)

⁹⁰ Taheri (1985:193)

⁹¹ I.R.I.B Worldservice (2008) Speeches 26-59

⁹² Ali, A. Y. (2000)

⁹³ U.S Constitution Online (2007)

⁹⁴ UN.org (2008)

(Mine understrekninger).

Ahmadinejad benytter seg her av begreper som kan sees i noen av de mest sentrale tekstene i vestlig sivilisasjon, og kobler de sammen med et eldre begrep med dype islamske røtter. Han fortsetter videre :

D.

1"Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

2Today we have gathered here to exchange views about the world, its future and our common responsibilities towards it. 3It is evident that the future of the world is intertwined with its current state and the prevailing trends, which exhibit 4signs of hope and despair."

Og lengre ut i talen:

E.

5"The human being is blessed with dignity, most importantly manifested in being the viceroy of the Almighty on earth. 6The Almighty placed humans on earth to develop it, institutionalize justice, overcome their egoistic tendencies and 7praise no lord but the Almighty....."

8Justice recognizes the right of every one to tranquility, peace and a dignified life.

9Justice rejects intimidation and double standards.

10.As the eminent daughter of the Prophet of Islam has said, "justice brings tranquility and harmony to our hearts.

11Today, the world is longing for the establishment of such justice. If humanity heeds the call of its primordial nature 12with firm resolve, justice will emerge. This is what the Almighty has promised and all people of good will from all 13religions are waiting for. If the prevailing discourse of global relations becomes one of justice and spirituality, then 14durable peace will be guaranteed."

Denne talen ble gitt av Ahmadinejad 17. September 2005, bare litt over en måned etter at han var blitt valgt til president. Hans presidentperiode ble innledet med en avslutning av en lengre nedfrysning av utstyr for anrikning for uran,⁹⁵ en begivenhet som ble møtt med europeiske maktens vilje til å ta saken til FN. Ahmadinejad var på dette tidspunkt ennå et uskrevent blad internasjonalt, en ukjent skikkelse som hadde vunnet presidentvalget med et budskap om sosial rettferdighet.

---

⁹⁵ Trainor, I. (2005) i The Guardian.

Ordvalget her kan tolkes som en videreføring av dette budskapet. Forsamlingen omtales som et fellesskap(2), mennesket er velsignet med menneskeverd (5), målene er rettferdighet(6), fred og harmoni(8), og det er referanser til fellesmenneskelige kvaliteter og behov(4,11). Gud omtales som skaperen av en gitt virkelighet, med gitte mål, men det er opp til mennesker å følge de målene(6).

Den (eventuelt) aktive part er ”verden” og ”menneskeheten” (11), et fellesskap på tvers av politiske grenser. Et slikt ordvalg er sterkt inkluderende, og setter til side distinksjoner som ellers kunne ha skilt fra hverandre folk. Religiøse forskjeller er lite markante, og brorskap later til å være Guds øverste vilje for menneskeheten.

Det er dog enkelte ordvalg som henter til kvaliteter man vil se mere av i senere taler, f.eks. at rettferdighet forkaster trusler og dobbelte standarder (9). Hvilke trusler og dobbelte standarder er det snakk om? Iran, som er tilsluttet ikke-spredningsavtalen av atomvåpen⁹⁶, har i følge avtalen full rett til å utvikle og bruke atomenergi til fredelige formål, jmf. avtalens art. IV.1. Så fremt det faktisk er fredelige formål denne produksjonen skal brukes til, så tilsier det kapitlet av internasjonal lov at Iran har retten på sin side.

Likeså var den støtten som enkelte vestlige makter gav Irak under Irak-Iran krigen⁹⁷, til tross for Iraks bruk av biologisk krigføring, et klart tegn for mange iranere om at vestlige standarder bare gjaldt for vestlige allierte. Masseødeleggelsesvåpen ble tatt i bruk mot Iran med bare spredte protester, men når Iran selv ervervet seg teknologi som potensielt kunne bli masseødeleggelsesvåpen, så ble situasjonen raskt annerledes.

Men det stort sett inkluderende ordvalget er en kontrast til den Khomeini man gjenfinner under eksilperioden, som har en alt annet enn forsonlig tone ovenfor sin motstander. I tillegg til den korte gjentakelsen av Koranens første vers, finner vi tidvis også hos Khomeini utsagnet : ”Jeg søker skydd hos Gud fra den forbannede Satan”⁹⁸, deretter ofte fulgt av beskrivelser av lidelser utført av det daværende monarkiet i Iran. Religiøse forestillinger om Gud og Djevel er både i Islam og Kristendom forestillinger om Weberianske idealtyper⁹⁹, perfekte moralske ytterpunkter som aldri kan finne en harmoni. Fred og rettferd er muligheter i et fellesskap, men ikke mellom ekstreme motparter.

---

⁹⁶ IAEA (1970)

⁹⁷ Ansari (2006 : 106)

⁹⁸ I.R.I.B. Worldservice (2008) Speeches 26, 27, 28.

⁹⁹ Ritzer & Goodman (2003:116-118)

Khomeinis aggressive ordvalg var dog ikke alltid en realitet. I 1962, i forbindelse med betydelige landreformer, mottok shahen et forsonlig brev med et ønske om at monarken skulle holde seg til Islam, så de religiøse ledere kunne be for ham.¹⁰⁰ Det ledet dog ikke til stor suksess, og det var kanskje den manglende effekten der som ledet Khomeini til å ta en mer og mer konfronterende linje.

I mai 1978 uttalte Khomeini disse ord:

F.

I The Muslim people and the nation of Iran will not become reconciled with this person. If someone should speak of reconciliation, know that he is a traitor. There can be no reconciliation with him. The door to reconciliation is now closed. How could there possibly be reconciliation? Which doors have they left open for him which would make reconciliation possible? Can one still talk of reconciliation after all those youngsters of ours have been killed? Can one still talk of reconciliation in spite of all that profanity towards that which we hold sacred? Forget it! There is no way that we could consider reconciliation.

Khomeini uttaler seg på vegne av både muslimer og Islam (1), og lukker døren for enhver forsoning. (1). Selv de som snakker om forsoning omtales som forrædere (2). Årsaken ligger i antallet unge drepte (4), og bespottelsen av alt de holder hellig (5). Fokuset holdes dog hele tiden fortidig. Det er snakk om ugjerninger gjort, som ikke kan forsvares, og som må føre til reaksjoner.

5.2 Ahmadinejad 2006 : Opposisjon og irrasjonelle fiender.

Det ligger i Ahmadinejads ordvalg av 2006 kvaliteter som minner langt mere om den konfronterende holdning fra Khomeini i eksil. Situasjonen av sept.2006 er en langt mer konfrontativ situasjon for presidenten. Et forsøk på et kompromiss¹⁰¹ hadde blitt blankt avvist fra amerikansk hold, som forlangte full stopp på all anrikning av uran. Ahmadinejad gav under en TV-overføring i april beskjed om at Iran nå besatt anriket uran(3):

---

¹⁰⁰ Ansari, A. (2006:49)

¹⁰¹ Xinhua (2006)

G.

*1 "At this historical juncture, I announce, in shadow of the Mahdi, the lord of time -- may we hasten his return -- 2 through the sacrifices of our scientists and our devoted youth and the prayers of our brave people, we have mastered 3 the nuclear fuel cycle on a laboratory scale. And we have enriched uranium to the necessary level for nuclear power 4 generation."*¹⁰²

August samme måned så president Bush true med sanksjoner som en følge av Irans manglende vilje til å avslutte denne anrikningen.¹⁰³ Trusler som Ahmadinejad nektet å bøye seg for:

H.

1 "They should know that the Iranian nation will not yield to pressure and will not let its rights be trampled on,"

I likhet med Khomeini kom også Ahmadinejad til å ta en mer uforsonlig tone. Hans tale til FN i 2006 begynte som nevnt slik :

I.

1 "In the name of God, the Compassionate, the Merciful. Praise be to God and peace be upon Prophet Mohammad and 2 His Infallible Household and chosen disciples. O God, hasten the reappearance of the Imam of the times and grant to 3 us victory and prosperity. Include us among his followers and martyrs."

Ahmadinejad Sept. 20. 2006

Språkvalget er interessant. Ahmadinejad referer til et "oss"(3), som utdypes videre i neste avsnitt:

J.

1 "I praise the Merciful, All-Knowing and Almighty God for blessing me with another opportunity to address this 2 Assembly on behalf of the great nation of Iran and to bring a number of issues to the attention of the international 3 community.

Ikke lenger finner vi det felless menneskelige som referansepunkt. Ahmadinejad har blitt taler på vegne av sin nasjon(2), og følgende er det ingen urimelig tolkning at den han ber skjenke

---

¹⁰² PBS (2006)

¹⁰³ CNN (2006)

seier og fremgang er nettopp Iran. Det er en verden splittet mellom ulike folk som fremstår i 2006.

Men flere av temaene fra talen til FN av 2005 bæres videre:

K.

1"Excellencies,

2"What afflicts humanity today is certainly not compatible with human dignity; the Almighty has not created human 3beings so that they could transgress on others and oppress them.

4"By causing war and conflict, some are fast expanding their domination, accumulating greater wealth and usurping 5all resources, while others endure the resulting poverty, suffering and misery.

6"Some seek to rule the world relying on weapons and threats, while others live in perpetual insecurity and danger.

7"Some occupy the homeland of others, thousands of kilometers away from their borders, interfere in their affairs and 8control their oil and other resources and strategic routes, while others are bombarded daily in their own homes; their 9children murdered in the streets and alleys of their own country and their homes reduced to rubble.

10"Such behavior is not consistent with the status of human beings and runs counter to the Truth, to justice and to 11human dignity. The fundamental question is that under such conditions, where should the oppressed seek justice? 12Who or what organization defends the rights of the oppressed, and suppresses acts of aggression and oppression? 13Where is the seat of global justice?

Rettferd (10,11) og menneskeverd (2,11) er fremdeles sentrale begrep, men står truet av irrasjonelle krefter (4,6, 7). Gud har ennå lagt ned veien å gå, men det er mennesker som bryter imot de prinsipper som har blitt gitt. Og dog disse ikke nevnes med navn, men bare som "noen", så er det alt annet enn en urimelig tolkning å anta at okkupasjonen det er snakk om er den amerikanske invasjon av Irak, gitt amerikanske militære ferdigheter til å føre krig langt fra eget territorium, og nærheten til Iran.

Som tidligere holder Ahmadinejad frem begreper knyttet til vestlige idealer. Men nå er det ikke en felles søken mot disse idealene som står i fokus, men en motstand mot de som søker å velte dem. De dobbelte standarder og trusler som fikk liten oppmerksomhet i 2005, har nå blitt en langt mer sentral del av budskapet. Sannhet (10) står i kontrast mot en urimelig overmakt.

Den irrasjonelle, godt væpnede fyrste i kamp mot de militært svakere rettferdige menn er som nevnt et bilde som står høyt innenfor deler av Shia. Imam Husseins umulige kamp mot overmakten er tidligere nevnt. Stridighetene mellom opprørere og Sovjetunionen i Afghanistan ble bl.a. nevnt av Al-Zawahiri (Al-Queda) som et eksempel på at seier kan komme, selv mot stor overmakt, med uselvvisk oppofrelse.¹⁰⁴

Også Khomeini tok i bruk nettopp en slik fremstilling av virkeligheten, bl.a. i denne talen av Januar 1978:

L.

I have heard that at the time of Riza Khan, the father of this Khan, the late Mudarris told him that he believed Shaykh 2al-Rais had once said that he feared a bull with horns for it had a weapon but no intellect or wisdom (*aql*). Even if this 3does not prove to be a saying of Shaykh al-Rais, it is still a wise adage, for what heinous acts are perpetrated when 4weapons fall into the hands of the impious and the unworthy. From the very beginning, man has suffered because 5weapons have been in the hands of impious, unsuitable people. From the very time that man became civilised, as he 6believed, weapons have been in the hands of the impious and all the problems which mankind has had to suffer stem 7from this. So long as these unworthy weapon-bearers remain armed, mankind will not find its ultimate destiny.¹⁰⁵

Ideen om at våpenmakt nær sagt alltid har befunnet seg på de urettferdiges side (4-5) males ut på en vakker måte med en sammenligning med en okse. Stor kraft men intet intellekt(2). Khomeini går så langt som legge all skyld for alle problemer som menneskeheten har lidd under på våpensterke hender. (Gitt et historisk bakteppe av sterkere makters innflytelse og utnyttelse av Iran er det ikke en uforståelig tolkning, hvor en satt på spissen det måtte være.)

Senere i samme tale benytter Khomeini seg av følgende ord om Irans daværende lederskap :

M.

1This useless lot are so humble and meek before the kings and presidents of other countries, especially the American 2President, they flatter them and align themselves with them, but in their dealings with their own people, because of the 3authority they exercise over them, they harass them and cause them suffering. When they

---

¹⁰⁴ Al-Zawahiri (2001:10)

¹⁰⁵ I.R.I.B. Worldservice, Speech 26.

go abroad they spend their 4time grovelling and eulogising, but when they return to their own country, they begin their wickedness.

Utenfor eget land beskrives lederskapet som underkastende(4), men i eget land velger de undertrykkerens rolle(4). Det som beskrives minner mest om en form for unødvendig frivillig slaveri til ytre krefter, som kompenseres med å sparke nedover. En form for balanse, hvor tjenerens behov for å markere seg selv tar form av brutalitet ovenfor de han er forpliktet til å vokte over. En grunnleggende irrasjonalitet, hvor en urimelighet kompenseres for med en annen urimelighet.

Vi finner lignende beskrivelser av det irrasjonelle i Ahmadinejads omtale av verdens atomvåpenmakter :

N.

1"A. The unbridled expansion of nuclear, chemical and biological weapons:

2"Some powers proudly announce their production of second and third generation nuclear weapons. What do they need 3these weapons for? Is the development and stockpiling of these deadly weapons designed to promote peace and 4democracy? Or are these weapons, in fact, instruments of coercion and threat against other peoples and governments? 5How long should the people of the world live with the nightmare of nuclear, biological and chemical weapons?

.....

6"Would it not be easier for global powers to ensure their longevity and win hearts and minds through the championing 7of real justice, compassion and peace than by continuing their production and proliferation of nuclear and chemical 8weapons and the threat of their use?

9"The experience of the threat and the use of nuclear weapons is before us. Has it achieved anything for the 10perpetrators other than exacerbation of tension, hatred and animosity among nations?

Dog teksten fremdeles ikke navngir de nevnte atommakter (2), så er de veletablerte atomvåpenutviklere USA, Storbritannia, Frankrike, Russland og Kina¹⁰⁶, dog andre har kommet til i nyere tid. Atomvåpen er i stand til å utrydde alt menneskelig liv på denne jorden allerede, men som Ahmadinejad hevder, er det fremdeles ny utvikling på gang. Ressurser kreves til slik ny teknologi, som presidenten her trolig indirekte hevder bedre kan nyttes til å kjempe fram sann rettferd og fred (7).

---

¹⁰⁶ Global Security.org (2008b)

Det legges her tydelige føringer på alternativene. Enten utvikle atomvåpen og true med deres bruk(8), eller spre rettferd og fred. Gitt at de to er eneste alternativer så er det få som vil nekte for at rettferd og fred er å foretrekke. Det er dog en relativt enkel konstruksjon, og det har lenge vært en etablert teori om at atomvåpen faktisk skaper fred, jmf. *deterrence theory*,¹⁰⁷ hvor argumentet er at gjensidig etablert evne til å utslette sin fiende skaper en situasjon hvor begge parter vil gjøre alt for å unngå krig. Det er dog en side av atomvåpendebatten som Ahmadinejad ikke rører ved.

Det er ikke en urimelig tanke, om enn selvsagt lite mer enn en gjetning, at Khomeini ville funnet nettopp et såpass tydelig hull. Man finner hos Khomeini en betydelig akademisk kapasitet, og en særlig dyktighet innen argumentasjon og argumenters svakheter. Khomeini nøy godt av en lengre utdanning innenfor religion¹⁰⁸, mens Ahmadinejad har hatt hovedvekten av sin høyere utdanning innenfor ingeniørarbeid. Khomeini var under sin utdanning også en student av vestlig filosofi, og hadde en særlig interesse ovenfor Aristoteles logikk.¹⁰⁹ Mye av hans fagtekster var innenfor islamsk juss og arbeider med lovtolkninger¹¹⁰, områder som krever et rasjonelt sinn og fremgangsmåte. Og det er en velutviklet vurderingsevne som kan gjenfinnes i Khomeinis etterlatenskaper, se blant annet denne gitt i Frankrike i forbindelse med daværende president Carters besøk hos shahen i Iran.

O.

1Carter has made three statements: one is that the Shah has moved quickly and decisively to establish democratic 2principles in Iran and this, he says, has been the cause of opposition from the leftists and the conservatives.....Now 3the Iranians themselves must study these remarks and decide whether they have been made for them, for a Western 4audience, for the American people or for people on another planet!

5Well, let's look at his first statement, that the Shah has moved aggressively to establish democratic principles in Iran. 6Has the situation in the country changed from the time that he opened his eyes in his cradle to an Iran ruled by his 7father to the time that he himself, upon the orders of the foreigners and Allies, assumed power and began his rule? 8Does this democracy which he has moved aggressively to implement, or this freedom that he has granted the people 9"quickly and decisively," include all these deeds that he has perpetrated throughout his reign? Which of the many 10Parliaments, the National Consultative Assembly, as they call it, and the Senate, that have come into existence 11throughout the whole Pahlavi era - and I have witnessed events from the

---

¹⁰⁷ Dunn (2007:5)

¹⁰⁸ Farndon (2006:116)

¹⁰⁹ Ziaei, A.

¹¹⁰ Abrahamian (1993 : 11)

inception of the Pahlavi rule - have been 12selected by the people, as is their right, to determine their destiny? When have the people ever voted in a free and fair 13referendum? During which of these two Pahlavi periods, and especially this most recent period when this man has 14moved quickly to establish democracy, have the members of Parliament truly represented the people? Isn't it the case 15that they are ordered into Parliament? The people believe that it is the Shah who gives the orders as to who should 16enter Parliament, but the reality is that the foreigners give the orders. They give a list of the names of those they want 17to enter Parliament! The Shah has said himself on several occasions that although this practice is not observed now, 18it was at one time and that then the embassies provided a list of the names of their chosen delegates, that is those who 19served them not the people, and he had to oblige them! But now of course the Shah claims that we are no longer 20subservient to any power.

21It is the indisputable right of the people to be able to vote freely and to send the delegate of their choice to 22Parliament, a right which all the world recognises and which forms the basis of democracy. The destiny of a nation 23lies in the hands of the representatives in Parliament, and the people themselves should be able to determine their 24own destiny, indeed the constitutional law has given this right to the people. From the time that the present Shah 25assumed power, or rather was brought to power, to the present day, has this democracy of his, which according to 26Carter he implemented aggressively, ever granted the people this indisputable, manifest right of theirs? Have we ever 27had a representative in the Parliament who truly represented the people? You can go to any city in Iran and ask the 28people there who the person is who represents them in Parliament, what kind of a person he is. It is a well-known 29fact that most of the people in Iran don't even know who represents them in Parliament¹¹¹

Khomeini tar en gitt påstand (1-2), at Shahren har beveget seg raskt og besluttomt for å etablere demokratiske prinsipper i Irak. Deretter stiller han en rekke spørsmål ved denne påstanden, kanskje mest sentralt, hvorvidt det valgte parlamentet faktisk representerer folket (9-14). Hans kjennskap til vestlig tankegang kommer frem når han beskriver grunnessensen av et parlament(21-22), og nettopp gjennom dette er i stand til å stikke hull på sin egen fremstilling av Carters argument. Dette etterlater Carter to mulige posisjoner, enten som en løgner, som bevisst unnlater å fortelle omverdenen virkeligheten, eller som en ignorant som ikke forstår betydningen av de ord han velger å bruke. Den dobbelttydige rolle av løgner og tåpe avklares aldri fullt ut, og etterlater dermed et mulig tolkningsrom for en forestilling om den irrasjonelle fiende.

(Man merker tydelig arven fra Aristoteles. Grunnessensen av ethvert aristotelisk (Logos-) argument er en påstand (f.eks. "Ta paraplyen med"), et belegg ("Det regner") og en hjemmel ("Det er ubehagelig å bli våt").¹¹² Khomeinis analyse her følger dette i detalj, for å vurdere

---

¹¹¹ I.R.I.B. (2008), orig. 1978., Speech nr.39.

¹¹² Boolsen, M.W. (2005:151)

hvorvidt påstanden kan sies å være korrekt begrunnet. En rekke empiri og spørsmål nevnes (4-20), hvoretter disse viser seg å være utilstrekkelige for å kunne nå de nødvendige krav som stilles for hjemmelen til å kunne konstatere at påstanden er sann.)

5.3 Ahmadinejad 2007 : Lederskikkelse.

Etter å ha påkalt Gud og Mahdi-en, begynte Ahmadinejad sin tale til FNs generalforsamling av 2007 slik:

P.

1I am pleased and grateful to the Almighty to have the opportunity once again to attend this important universal forum.

2In the present tumultuous world and with the predominance of loud outcries, threats and tensions, and at a time when 3the big powers are unable to solve present problems, when mistrust in regional and international arenas is on the rise, 4when the psychological security of societies is being targeted by an onslaught of political and propaganda designs, 5and disappointment prevails over efficacy of policies and actions of the international organizations in the 6establishment of a durable peace and security, and the protection of human rights is being weakened, I plan to touch 7upon and explain the roots of and the ways out of these predicaments and some of the principal challenges facing our 8world.

9I will also speak to you about the need for remedying the present situation, prospects for a brighter and a more 10hopeful future, and about the appearance of the sublime and beauty, compassion and generosity, justice and 11blossoming of all the God-given human talents and the prominence of faith in God and realization of the promise of 12God.

13I will then submit to your judgment the nuclear issue of Iran as a reality and testing ground for the measurement of 14honesty, efficacy, steadfastness and accomplishment. In the closing part of my statement, I will offer my proposals.

Ahmadinejad av 2007 begynner med å nevne en rekke problemer (2-6), inklusive stormakter ute av stand til å løse nåværende problemer (2-3), hvor mistillit er voksende (3), og hvor skuffelse råder over internasjonale organisasjoners effektivitet i å etablere varig fred og sikkerhet (5-6). Det er en truet verden vi møter. Og Ahmadinejad har tatt på seg rollen av å være den som forklarer dette universelle forum (1) hvorfor man lider under disse problemene, og hvordan man skal gå frem for å komme ut av dem. (6-8).

Det er et svært forpliktende budskap. Vi ser ikke lenger den samme åpne konflikt mellom to parter, men en kaotisk verden(2), og en mann som peker ut veien mot løsningen som de store maktene ikke evner å se. Og gitt at han omtaler problemer som rører hele verden, så er også den løsningen som tilbys en som gjelder hele verden. Dette kan tolkes til å være ordene til en mann som søker å representere flere enn "bare" en nasjon. Den samme tolkningen kan gjøres av påstanden om en '*predominance of loud outcries*' (2), en beskrivelse av dagens virkelighet som indikerer en stor bredde av urettferdighet som det protesteres mot.

Referanser til den mer spesifikke krisen kommer først senere (13-14), og mottar da mindre plass enn de mer generelle, universelle henvendelsene. Iran blir en konkretisering av større idealer, en virkeliggjøring av de prinsipper Ahmadinejad velger å presentere.

1. Organized attempts to destroy the institution of family and to weaken the status of women
2. Widespread violations of human rights, terrorism and occupation
3. Aggressions against indigenous cultures and national values.
4. Poverty, illiteracy, healthcare issues and the gap between the poor and the rich
5. Ignoring noble values and the promotion of deception and lies.
6. Violations of rules of international law and disrespect of commitments
7. Escalation of threats and the Arms Race
8. Inefficacy of international mechanisms in addressing these challenges and in restoring durable peace and security.

(Punktene utgjør ulike deloverskrifter i talen, og er i denne oppgaven samlet av meg.)

Det første som slår en er nettopp den betydelige bredden i saksfelter som tas opp. Temaer som nærmere berører atomenergi kommer først senere i teksten, og da gjerne indirekte gjennom angrep på våpenkappløp, brudd på internasjonal rett, etc.

Dog USA fremdeles stod sterkt imot, har Iran mottatt ikke ubetydelig støtte fra andre deler av verden. September 2006 erklærte NAM (Non-Aligned Movement) sin enstemmige støtte til et fredelig iransk atomprogram.¹¹³ Iran hadde gjennom betydelige deler av 90-tallet forhandlinger om levering av relevant atomindustri-materiell med Sovjet og Kina.¹¹⁴ Dette har riktignok ikke forhindret begge land fra å stemme for sanksjoner mot Iran i Sikkerhetsrådet (Resolusjoner 1737 (Des. 2006), 1747 (Mars 2007), 1803 (2008))¹¹⁵, men det er reelle grunner til å tro at disse resolusjonene ble betraktelig mildere som en følge av disse to

---

¹¹³ Global Security (2006)

¹¹⁴ Melman & Javedanfar (2007:101-104)

¹¹⁵ Security Council (2008)

partenes rolle i forhandlingene.¹¹⁶ Oppslutningen omkring atomprogrammet er betraktelig innad i Iran, dog ikke dersom det involverer bruk av teknologien til våpen.¹¹⁷ Følgene er et visst spillerom som lederfigur for en noe bredere gruppe enn alene sitt hjemland.

Likedan ser man at kostnaden for krigen i Irak begynner å bli stadig mer massiv, samtidig som den binder opp betraktelige deler av den amerikanske hær.¹¹⁸ Den økonomiske byrde med krig på to fronter er svært reell selv for en supermakt som USA, og det er ikke en urimelig tolkning å gjøre at en tredje front, Iran, kan være en belastning større enn hva vestmakten kan tåle. Gitt at utviklingen i Irak har gått en annen vei enn den ønskelige fra et amerikansk synspunkt, følger det at desto større vanskeligheter som oppstår i Irak, desto mindre er risikoen for voldelige sammenstøt mellom Iran og USA. Følgene av det er nettopp at Ahmadinejad besitter muligheten til å tale USA midt imot, og komme ut av denne krisen som en seierherre. Et slikt resultat vil være med på å befeste Ahmadinejads internasjonale posisjon, gitt at han, grunnet omstendighetene, da vil ha klart å unngå og bli kuet av supermakten. Denne konteksten for Ahmadinejads tale av 2007 er med andre ord en svært reell grunn til å kunne rimeliggjøre hans bredere appell.

En sammenligning med Khomeini er her svært interessant, gitt den iranske seier i konflikten omkring gisselkrisen i den amerikanske ambassaden 1979-1981.¹¹⁹ Daværende amerikanske president Carter evnet ikke å frigjøre gislene, hverken med militære eller diplomatiske midler, og situasjonen kunne tolkes dithen som at Khomeini var seierherre i en konflikt mellom seg selv om Carter. Erobringen av en lignende skalp, i dette tilfellet nåværende president Bush, vil være en parallell til denne historiske begivenheten.

La oss ta en nærmere titt på den første av disse utfordringene Ahmadinejad omtaler.

Q.

1 1. Organized attempts to destroy the institution of family and to weaken the status of women.

2Family is the most sacred and valuable human institution that serves as the center of the purest mutual love and affection amongst mothers, fathers and children, and as a safe environment for the nurturing of human generations, 4and a fertile ground for the blossoming of talents and compassion. This institution has always been respected by all 5peoples, religions and cultures.

---

¹¹⁶ Wright, R. & Lynch, C. (2008)

¹¹⁷ WorldPublicOpinion.org (2008:11)

¹¹⁸ Wolk, M. (2006)

¹¹⁹ Ansari (2006:93-99)

6Today we are witnessing an organized invasion by the enemies of humanity and plunderers to destroy this noble 7institution that is targeted by promoting lewdness, violence and by breaking the boundaries of chastity and decency.

8The precious existence of women as the manifestation of divine beauty and as the peak of kindness, affection and 9purity has been the target of heavy exploitation in recent decades by the holders of power and the owners of media and 10wealth.

11In some societies, this beloved human has been reduced to a mere instrument of publicity, and all the boundaries and 12protective shields of chastity, purity and beauty have been trampled. This is a colossal betrayal of human society, of 13succeeding generations, and an irreparable blow to the pillar of social coherence, the family.

Familie er et begrep som eksisterer i nær enhver kultur, og dermed en felles referanseramme. Å omtale den som hellig (2) er intet annet enn hva en gjenfinder i f.eks. katolske forestillinger om ekteskapet som et sakrament¹²⁰, og er på den måte egnet til å uttrykke til forestillinger som vil lede til enighet ra et bredt publikum. At det er voldelige trusler mot kvinner(7) stemmer også overens med f.eks. Amnestys opplysninger¹²¹ om hvor mange av det kjønn som blir gjort til ofre.

Argumentet er dog at årsaken til kvinnens og familiens svake og utsatte posisjon er nettopp at de beskyttende skjold av kyskhets, renhet og skjønnhet (12) har blitt tråkket under fot. I Ahmadinejads ord, et kolossalt forræderi mot menneskets samfunn (12-13). Slike ord vekker lite harmoni med vestlige forestillinger om seksuell frigjorthet¹²².

Dette er dermed ikke en appell formet for bredest mulig oppslutning. Dette er ord benyttet for å fremme en ideologi med en klar kontrast til vestlige verdier. Et aggressivt fremstøt på vegne av egne verdier. Dette kommer samme år som Ahmadinejads regjering velger å sterkere slå ned på kvinner som beveger seg uten korrekt påkledning, inklusive korrekt slør.¹²³

Et nikk til Huntingtons ide om sivilisasjonenes sammenstøt¹²⁴ er ikke urimelig, en antakelse om at fremtidige konflikter vil i langt større grad komme i form av sammenstøt mellom bredere kollektiv enn enkeltstater, forent gjennom felles kjerneverdier dels eller helt ikke i overensstemmelse med de andre sivilisasjoner knytter seg til.

Andre av Ahmadinejads åtte punkter er dog knyttet til mer generelle ankepunkter ovenfor vestlig dominans. Det voksende gapet mellom fattig og rik, brudd på menneskerettigheter,

---

¹²⁰ Lemkuhl (1910)

¹²¹ Amnesty (2008)

¹²² Escoffier & Jong (2003)

¹²³ Al Jazeera (2007)

¹²⁴ Huntington (1996)

angrep på urbefolknings og nasjonale kulturelle verdier, er alt sammen påstander som harmoniserer godt med f.eks. standpunkter tatt av stater tilknyttet Group of 77.¹²⁵

(Det kan forøvrig også nevnes at Ahmadinejads tale ad 2007 er betydelig lengre i form av antall ord enn forutgående taler.)

5.4 Mahdi.

La oss gå tilbake til innledningene gitt til disse tre respektive talene. I de siste to av disse valgte han å innlede med ord som oppfordret Mahdi-en til å ankomme. I 2005 unngikk han en slik innledning, men valgte allikevel den gang å avslutte med følgende ord :

R.

I "O mighty Lord, I pray to you to hasten the emergence of your last repository, the promised one, that perfect and pure 2human being, the one that will fill this world with justice and peace.

Denne perfekte personen er ingen annen enn nettop Mahdi¹²⁶, den 12. Imam, som vil vende tilbake til jorden i de siste tider. Hans komme vil bl.a. være signalisert ved at motstandere av ham trer fram i den arabiske verden, og en gigantisk krig som vil ta livet av 80% av jordens innbyggere.¹²⁷ Dog de fleste ikke anser det som mulig å skynde an hans komme, så er det messianske grupper innen Islam, lik tidligere nevnte Yazdi, som anser det som mulig å legge forholdene til rette for denne apokalypsen.

I etterkant av talen til FNs generalforsamling av 2005 ble en samtale mellom en ayatollah og Ahmadinejad filmet¹²⁸, og filmen i etterkant plassert på Internett av noen av hans rivaler.

Denne inneholdt blant annet en referanse til en tidligere samtale:

S.

I On the last day when I was speaking before the assembly, one of our group told me that when I started to say "In the 2name of God the almighty and merciful," he saw a light around me, and I was placed inside this aura. I felt it myself.

---

¹²⁵ NAM (2002)

¹²⁶ Melman & Javedanfar (2007:42)

¹²⁷ Ibid (2007:43-44)

¹²⁸ Ibid (2007:41)

3I felt the atmosphere suddenly change, and for those 27 or 28 minutes, the leaders of the world did not blink. When I 4say they didn't bat an eyelid, I'm not exaggerating because I was looking at them. And they were rapt.

5It seemed as if a hand was holding them there and had opened their eyes to receive the message from the Islamic 6republic. ¹²⁹

Dog ingen spesifikk referanse til Mahdi, så inneholdt ordene allikevel kvaliteter som kan oppleves som skremmende. Et lys omkring ham (2), forandringer i atomsfæren (3), som at en hånd holdt dem (delegatene) der og åpnet øynene deres for budskapet (5-6). Det taler sterkt for en dyp tro, særlig dersom disse ordene skal tolkes bokstavelig. En tro sterk nok til at den påvirker ens sanser og inngyter en tro på oversanselige inntrykk.

Khomeini var selv omgitt av en mengde mystikk, og ble ofte knyttet til Imamen.¹³⁰ Hans ansikt ble visstnok sett på månen lød et rykte rundt tiden omkring shahens fall, og han ble sett på som oppfyllelsen av en eldre profeti. Khomeinis taler bærer dog mer nåtidige og samtidige referanser.

I en tale gitt i oktober 1978¹³¹, som primært omhandler islams karakter og hvorfor man burde oppsøke den, finner man lite av endedagskarakter.

T.

1The action we are now taking is for the benefit of society, it is to enable our young and our society in general to 2develop. This deed is a righteous deed; it is a sacred deed which will become manifest in the next world; there you will 3actually see the true manifestations of all your deeds, manifestations which are presently beyond our vision.

Og langt senere i talen:

U.

4Yes, Islam concerns itself with spirituality, but it also concerns itself with this temporal world, just like those who 5concentrate on the affairs of this world. Islam concentrates on a healthy world however, not a world in which people's 6possessions are appropriated and their lives and property usurped. No, Islam forbids such things

---

¹²⁹ Lehrer (2005)

¹³⁰ Ajami, F. (1999)

¹³¹ I.R.I.B. Worldservice (2008), Speech 35.

Khomeini omtaler de handlinger som tas nå (revolusjonen) er for samfunnets beste (1), og for den neste generasjon. Islam omtales videre som en kraft som skal skape en sunn verden (5), i kontrast til den utrygge verden (6) som Shahan leder.

Nøyaktig hva Ahmadinejads personlige tro innebærer i detalj, vet med sikkerhet bare Ahmadinejad selv. Men om han besatt en form for messiansk tro som søkte å legge forholdene til rette for Mahdis komme gjennom å anspore til de ødeleggelser som skal komme forut, så er det lite å hente hos Khomeinis egne etterlatenskaper fra denne perioden. Khomeinis ordvalg tyder på et ønske om å bygge en trygg og sikker fremtid for kommende generasjoner, ikke true den.

5.5. Atomenergi.

Om Ahmadinejad skulle ønske å tre inn i rollen til Khomeini, så er det et svært trinn som må tråkkes over. Khomeini, etter sin hjemkomst, viste intet ønske om å videreutvikle det daværende etablerte atomprogrammet.¹³² Islamske prinsipper gitt av Koranen om beskyttelse for ikke-stridende i krig var uforenelig med atomvåpen, som selvsagt ikke skiller mellom stridende og sivile. Kjernekraftverk ble ansett som en utvidelse av vestlig imperialisme, og ble satt en stopper for.¹³³

Mange av Khomeinis omgivelser var derimot av en annen oppfatning, og det tok ikke lang tid etter Khomeinis død før atomprogrammet igjen ble startet opp.¹³⁴ (Khamenei utstedte riktignok i 2005 en *fatwa* mot produksjon, samling og bruk av kjernefysiske våpen.¹³⁵)

I sin tale til FNs generalforsamling av 2005 hadde Ahmadinejad følgende ord :

V.

"How can one talk about human rights and at the same time blatantly deny many the inalienable right to have access 2to science and technology with applications in medicine, industry and energy and through force and intimidation 3hinder their progress and development? "Can nations be deprived of scientific and technological progress through the 4threat of use of force and based on mere allegations of possibility of military diversion? We believe that all countries 5and nations are entitled to technological and scientific advancement in all fields,

---

¹³² Melman & Javedanfar (2007:89-91).

¹³³ Hiro, Dilip (2007)

¹³⁴ Kreisler (2005)

¹³⁵ Melman & Javedanfar (2007:98)

particularly the peaceful technology to produce nuclear fuel. Such access cannot be restricted to a few, depriving most nations and by establishing 7 economic monopolies, use them as an instrument to expand their domination.

Alle land besitter retten til teknologiske og vitenskapelige fremskritt, særskilt den fredelige teknologien til å utvikle kjernefysisk brennstoff. (4-6) Her bryter Ahmadinejad markant med den holdningen som førte til stengningen av Irans atomprogram etter revolusjonen.

Spliden over den potensielle *fatwa* utstedt av Khomeini mot forfatteren Rushdie, kort tid før Khomeinis død, som hans etterkommere arvet, indikerer hvor vanskelig det var og ennå er å gå imot Khomeinis ord,¹³⁶ hvor til tross for en i betydelig grad utbredt oppfatning om at døden var en for hard straff, så ble dommen stående.

Det er dog rom for Ahmadinejad til å manøvrere i. For det første var det forbindelsen til amerikanske krefter som forårsaket Khomeinis avstandstaking til kjernefysisk kraft. Irans atomprogram etter Khomeini har i betydelig større grad vært tuftet på andre kilder til kunnskap og materiell¹³⁷, og har dermed unngått den amerikanske koblingen. Videre er det mulighet for at Khomeini kan ha endret oppfatning mot slutten av sitt liv, ut i fra enkelte brev skrevet i forbindelse med vanskelighetene rundt Irak-Iran krigen.¹³⁸ Khomeini opplevde krigen som en hellig plikt, og når umuligheten for en faktisk invasjon av Irak begynte å bli klart, var dette et enormt nederlag. Brevene, først slippet fri i 2006, viste at Khomeini direkte refererte til kjernefysiske våpen. Rafsanjani ønsket allerede i 1988 vitenskapsmenn i eksil, tidligere tilknyttet atomprogrammet, hjem til Iran, samtidig som en mengde studenter ble sendt avgårde for relevant utdanning.¹³⁹ Khomeini var fremdeles på dette tidspunkt i live, og dog helsen hans var forverret, så beholdt han sin posisjon til sin død i 1989, fremdeles aktiv i sitt embedet det år. (Bl.a. med nevnte Rushdie-affære.) Uansett hvorvidt dette faktisk ble gjort med Øverste Leders velsignelse, så ble det gjort under hans tid som overhode, noe som igjen åpner rom for å anta en mulig snuoperasjon i Khomeinis siste leveår.

(Jafarzadeh¹⁴⁰ hevder endog at atomprogrammet har vært i operasjon siden 1984, dog som velkjent dissident og opposisjonell til Ahmadinejad er hans troverdighet som sannhetsvitne FOR presidenten trolig lite nyttig.)

---

¹³⁶ Ansari, A. (2006:126-128)

¹³⁷ Melman & Javedanfar (2007:131-150)

¹³⁸ Ibid (98-99)

¹³⁹ Ibid (100)

¹⁴⁰ Jafarzadeh, A. (2007:39)

6. Validitet

Før jeg nærmer meg noen konklusjon, vil jeg si noen ord om validitet og reliabilitet. Jeg akter å gå gjennom de seks punktene nevnt innledningsvis.

Triangulering og refleksivitet. Formålet med dette kriteriet er å søke å se an ett og samme problem fra ulike vinkler. Jeg har forsøkt å supplere egne betraktninger med andre forfatters vurderinger og verifiseringer, både akademiske kilder og pressen, i det håp om å kunne tilfredstille dette kravet noe. Det er allikevel god grunn til å fremdeles sette spørsmålsteget ved hvorvidt dette målet har blitt nådd på en fullgod måte. En strukturell svakhet som nødvendigvis følger av et slikt design er at man ikke måler eventuell tilstedeværelse av røtter fra Khomeini hos andre. Det skyves ikke under en stol at det er svært rimelig at en relativt nylig avdød leder med stor karisma vil bli forsøkt etterlignet av mange, og at det potensielt sett kan utvikle seg en lederskapskultur bygget opp omkring de idealer, ordvalg og prinsipper som den karismatiske leder etterlot seg. For å etablere i hvilken grad Ahmadinejad markant skiller seg ad fra andre nasjonale ledere i så måte er en bredere analyse nødvendig. Både et kvalitativt design med et større, men allikevel begrenset antall individer, samt et kvantitativt design som forsøker dekke karakteristika ved alle parlamentsrepresentanter og høyt posisjonerte geistlige (Vokterrådet, Samlingen av Ekspertene), kan være med på å avdekke viktig informasjon her.

Gjennomsiktighet og prosedyreklarhet. Vedlagt følger Ahmadinejads tre taler til FNs generalforsamling. Khomeinis taler er tilgjengelig på Internett, og klarhet vis-a-vis kildematerialet er dermed noenlunde tilfredstilt. Oppgavens form vanskeliggjør utvelgelsesforklaringer. Hvorfor man har benyttet seg av et tekstsegment fremfor et utall mulige andre, som illustrasjon eller argument, ville i ytterste konsekvens kreve en gradvis fravelgelse av bit etter bit, som ville oppta overveldende mengder tekst. En mulig løsning ville være å legge slike betraktninger på et web-sted som tilleggsmateriale, dog dette er ikke en mulighet tilgjengelig for forfatteren. (Ei heller er det sikkert hvorvidt dette kan være akseptabelt vis-a-vis reglement.)

(Noe har blitt nevnt om grunner for tekstutvelgelse ved avslutningen av kapittel 4.)

Korpus-konstruksjon. Gitt at kildematerialet består av to personers tekstproduksjon, fra et relativt begrenset tidsrom, er det rimelig å anta en viss kontinuitet i deres synspunkter. Oppgaven har forsøkt å vise en utvikling i Ahmadinejads utsagn, og måle disse opp mot tilsvarende punkter i Khomeinis taler og etterlatenskaper. Dette begrenser nødvendigvis

mengden mulige fremstillinger, som man ikke i samme grad ville hatt dersom et større utvalg personer ble intervjuet om en felles problemstilling. Jeg har allikevel søkt å etterstrebe bredde, der hvor mulig.

Tykk beskrivelse. Kildene har blitt gitt ordet der hvor det er spørsmål om tolkning. Leseren har dermed anledning til å selv kunne vurdere de tolkninger som har blitt gjort, og dermed lettet kontakten mellom kilde og leser. Det er allikevel et spørsmål om en balansegang, som vanskelig kan gjøres perfekt. Mere kildemateriale kunne selvsagt blitt inkludert, men inkluderingen av Ahmadinejads taler som vedlegg håpes å kunne tilfredstille dette i noen grad.

Problemet med språk er reellt og et svært viktig ankepunkt. I alle disse tekstene er vi prisgitt oversettere og språkernes kompatibilitet. Jeg har latt tekstene forbli engelskspråklig for ikke å forverre situasjonen med videre oversetting, dog nødvendigvis tolkningene har måttet ta i bruk ord oversatt til norsk. Jeg håper allikevel å ha beholdt størstedelen av meningsinnholdet. En forsker kyndig i farsi og andre iranske språk ville trolig ha kunnet gjøre et mer grundig arbeide, fremfor alt ovenfor mer detaljert lingvistisk analyse.

Lokal overraskelse. Vis-a-vis common sense betraktninger så er det markante (om enn ikke nødvendigvis permanente) avstander mellom Ahmadinejad og Khomeini. Dog religiøsitet preger dem begge er det ulike former for tidsperspektiv involvert.

Kommunikativ validering. Er som tidligere nevnt svært vanskelig, gitt den ene parts utilgjengelighet, og den annen parts død.

7. Konklusjon.

Man kan absolutt spore likheter mellom utviklingen av disse to ledere i disse to periodene. Hvorvidt disse likhetene er markante nok til at man kan snakke om en bevisst overtakelse av Khomeinis rolle er dog uvisst. Spesielt religiøse ulikheter samt problematikken om atomkraft vanskeliggjør en slik overtakelse på Ahmadinejads vegne. Khomeinis død muliggjør dog rom for å så tvil om hans beslutningers innhold, noe som er langt lettere enn å forsøke og gå i opposisjon til en landsfader.

Ahmadinejad av 2005 har en inviterende, til en viss grad forsonlig holdning. Lytterne er vel og merke ikke (alene) hans klarere fiender, men delegasjoner fra hele verden. Allikevel er

ordvalget hans ikke urimelig tolkbart til et forsøk på å kombinere islamsk tankegods med vestlige begreper, bl.a. med tilknytning til USA, et land som av Khomeini ble skjenket betegnelsen ”Den store Satan”.¹⁴¹ For en nyetablert statsleder som da hadde sin første reise ut av landet noensinne, så var dette trolig en naturlig respons. Dog ikke en som stemte godt med hva Khomeini i hans flammende retorikk ovenfor de voldsutøvere og ansvarlige han så som sine fiender. Den religiøse retorikk med ekstreme ytterpunkter, det gode mot det onde, er ikke å spore i noen konkretisert forstand, men kun i enkelte mer generelle henvendelser.

Ahmadinejad av 2006 fyller bedre den rollen Khomeini besatt. Konflikten mellom Washington og Teheran har blitt klarere, og Ahmadinejad forsøker male vestlige innsigelser og maktmidler i irrasjonalitetens tegn. Her finner han betydelig gjenklang i Khomeinis taler, spesielt i fremføringen av ens fienders kvaliteter. Man kan spore forsøk på å avkle fienden dens egne argumenter, en teknikk gjentatte ganger brukt av Khomeini, dog kanskje ikke like velutviklet. Ahmadinejad tar ikke i samme grad utgangspunkt i motstanderens egne gitte premisser, men tar et utvalg av gitte fakta som støtter hans innlegg.

Presidenten fremstår som talsmann for et fellesskap, klar til å møte en ytre utfordring. Den aggressive linje ført av amerikanske representanter har ført til et tap for tilhengere av en mer forsonlig politikk, og Ahmadinejad gjør seg likeså til talsmann for nettopp denne fløyen av Iran, som ifølge meningsmålinger later til å være i majoritet. (I form av oppslutning om fredelig bruk av atomteknologi.)

Ahmadinejad av 2007 er en mer veletablert lederskikkelse, fremdeles en talsmann i en konflikt, men nå en konflikt med allierte. Det er en offensiv taler, som nå i langt større grad kan angripe gjennom å hevde sin egen ideologi og egne verdier, fremfor å vise til dobbelte standarder i motstanderens egen utøvelse vis-a-vis egen ideologi. Hender strekkes frem til potensielle allierte, inklusive betydelige deler av NAMs medlemmer. Det later til at Ahmadinejad begynner å merke at hans egen posisjon langtifra nødvendigvis er svak, og at gjennom hans opposisjon, står frem som en potensiell kjerne i nye nettverk.

Det er fremdeles betydelige uoverensstemmelser mellom de to lederfigurene. Fremtidshåpene hos de to presenterer betraktelige ulikheter, som vanskelig harmonerer. Et mulig ideal om en tilspissning og potensiell krise som kan bringe til verden de siste tider, målt mot et uttalt ideal

---

¹⁴¹ Ansari (2006:87)

om å skape et trygt Iran. Khomeinis sterke oppslutning omkring krigen mot Irak muliggjør dog allikevel en uforsonlig linje på vegne av ens religion. Det var vel og merke en strid som ble startet fra irakisk hold¹⁴², og er derfor lite egnet til å forsvare en angrepshandling. Men amerikansk makts fremstilling som en irrasjonell kraft som forsøker kontrollere et annet lands indre anliggender stikk i strid med internasjonal lov er til gjengjeld velegnet til å skape en forestilling om eventuelle voldelige midler som et motangrep, en rettmessig reaksjon på en krenkelse av et lands suverenitet.

Khomeinis skepsis til atomindustrien og særlig atomvåpen er dokumentert, men nye dokumenter sår tvil om hvorvidt hans tilslutning til denne politikken varte livet ut. Dokumentenes nylige avsløring kan tolkes som et forsøk på å forberede rom for en enighet mellom avdød Øverste Leder og levende president.

Konkluderende kan det sies at det er reelle likhetspunkter å trekke mellom tekst og kontekst for de to ledere, men hvorvidt dette skal kunne videre utvikle seg er avhengig av Ahmadinejads kommende trekk. Han har ennå ikke bundet seg til noen ”felles identitet” med Khomeini, dog en ideologisk arv kan ikke skjules.

Et siste tegn i vinden kan sies å være relevant. Hva gjelder resolusjon 1803, den siste av resolusjonene som innebærer sanksjoner mot Iran som en følge av Irans atomprogram, så ikke en enstemmig oppslutning i Sikkerhetsrådet. 14 land stemte for, ett siste, Indonesia, valgte å avstå fra stemmegivningen. Indonesia mottok sin plass i Sikkerhetsrådet Januar 2007¹⁴³, og var derfor med-signatør på forutgående resolusjon 1747. Et tegn på at Sikkerhetsrådet ikke lenger er den samme trygge bastion for resolusjoner?

---

¹⁴² Ansari (2006:97)

¹⁴³ U.N. News Centre (2006)

8. Litteraturliste – kilder og referanser:

Abdullah, Yusuf Ali, oversetter (2000): *The Holy Qur'an*. Wordsworth Editions Limited. Hertfordshire.

Aboul-Enein, Youssef (2006): *Khomeini's Writings and Speeches: Ideological Foundation of the Iranian Revolutionary Guard Corps*. http://www.faoa.org/journal/Khomeini_1005.html

Abrahamian, Ervand (1993): *Khomeinism – Essays on the Islamic Republic*. University of California Press. Berkeley.

Ajami, Fouad (1999): *Burying Khomeini*. I New York Times. 21. Februar, 1999.

Algar, Hamid : *Islamic Government : Governance of the Jurist*. <http://www.al-islam.org/islamicgovernment/>

Al Jazeera (2007): *Iran veil crackdown criticized*.
<http://english.aljazeera.net/NR/exeres/DF15316-414B-41C8-8332-807855470662.htm>

Al-Zawahiri (2001): *Knights Under the Prophets Banner*. (utdrag oversatt fra Arabisk).

Amuzegar, Jahangir (1991): *The Dynamics of the Iranian Revolution*. SUNY Press. Iran.

Amnesty International (2008): Statistics. I *Stop Violence Against Women*.
<http://www.amnesty.org.uk/content.asp?CategoryID=10309>

Andersen, Svein S. (1997): *Case-studier og generalisering. - Forskningsstrategi og design*. Fagbokforlaget. Bergen.

Anderson K. & Afary J. (2005) *Foucault and the Iranian Revolution: Gender and the Seductions of Islamism*. University of Chicago Press. Chicago.

Ansari, Ali M. (2006): *Confronting Iran*. Hurst & Company. London.

Barnes, Douglas F. (1978): Charisma and Religious Leadership: An Historical Analysis. *Journal for the Scientific Study of Religion*, Vol. 17, No.1. Mar. s, 1-18. Blackwell Publishing.

BBC (1979): *Exiled Ayatollah Khomeini returns to Iran*.
http://news.bbc.co.uk/onthisday/hi/dates/stories/february/1/newsid_2521000/2521003.stm

BBC (2005): *Irans president bans Western music*.
http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/4543720.stm

Boolsen, Merete W. (2005): *Kvalitative analyser i praksis. – genveje til problem, teori, metode og analyse*. Forlaget Politiske Studier. København.

Buchta, Wilfried (2000): *Who Rules Iran? – The Structure of Power in the Islamic Republic*. The Washington Institute for Near East Policy & Konrad Adenauer Stiftung. Washington.

Chryssides, George D. (2001): Unrecognized Charisma? A study of four charismatic leaders. Paper presentert ved 2001 International Conference *The Spiritual Supermarket: Religious Pluralism in the 21st Century*, organisert av INFORM og CESNUR London. April 19-22 2001.

CNN (2005): *Iranian leader: Wipe out Israel*. 27.Oktober
<http://www.cnn.com/2005/WORLD/meast/10/26/ahmadinejad/index.html>

CNN (2006): *U.N.: Sanctions loom, Iran keeps enriching*. 31.August 2006.
<http://edition.cnn.com/2006/WORLD/meast/08/31/iran.deadline/index.html>

Dunn, Lewis A. (2007): *Deterrence Today – Roles, Challenges and Responses*. IFRI Proliferation Papers nr. 19 2007.

Ehteshami, Anoushiravan & Zweiri Mahjoob (2007): *Iran and the Rise of its Neoconservatives*. I.B. Tauris. London.

Encyclopædia Britannica (2007): *Encyclopædia Britannica Online*.
<http://www.britannica.com/eb/article-230080>

Escoffier, Jeffrey (red) (2003): *Sexual Revolution*. Running Press. New York.

Fairclough, Norman (2003): *Analysing Discourse. Textual analysis for social research*. Routledge. New York.

Fairclough, Norman (2005a): Critical discourse analysis in trans-disciplinary research on social change: transition, re-scaling, poverty and social inclusion. *Lodz Papers in Pragmatics* 1 2005 37-58

Fairclough, Norman (2005b): *Critical discourse analysis*. *Marges Linguistiques* 9 2005 76-94

Farndon, John (2006): *Iran – Everything you need to know*. Icon Books. Cambridge.

Gaskell, G. & Bauer, M. (2000). Towards public accountability: Beyond sampling, reliability and validity, pp336-350, I Bauer M & G Gaskell (eds) *Qualitative researching with text, image and sound*. London: Sage.

Gee, James Paul (2005): *An Introduction to Discourse Analysis. Theory and Method*. 2nd Edition. Routledge. New York.

Global Security (2005): *Iran-Iraq War (1980 – 1988)*.
<http://www.globalsecurity.org/military/world/war/iran-iraq.htm>

Global Security (2006): *14th NAM summit ends in Havana supporting Iran Nuclear right*. 17.sept. <http://www.globalsecurity.org/wmd/library/news/iran/2006/iran-060917-irna01.htm>

Global Security (2008): *Full text of President Ahmadinejad's speech at General Assembly*.
<http://www.globalsecurity.org/wmd/library/news/iran/2005/iran-050918-irna02.htm>

Global Security (2008b): *World Special Weapon Guide*.
<http://www.globalsecurity.org/wmd/world/index.html>

Huntington, Samuel (1996): *The Clash of Civilizations and the Re-making of World Order*.
Simon & Schuster. New York.

Hiro, Dilip (2007): *Why Iran Didn't Cross the Nuclear Weapon Road*. Yale Global
11. Desember 2007.

IAEA (1970): *Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons*. 22. April 1970.
Information Circular.
<http://www.iaea.org/Publications/Documents/Infocircs/Others/infocirc140.pdf>

IRIB Worldservice (2008): *Speech 26-59*,
<http://www2.irib.ir/worldservice/imam/speech/>

Jafarzadeh, Alireza (2007): *The Iran Threat – President Ahmadinejad and the coming nuclear crisis*.
Palgrave Macmillan. New York.

Khomeini, Ruhollah (1983): *Islamic Government*. European Islamic Cultural Centre. Roma.

Kreisler, Harry (2005): *Conversations with Juan Cole*. Av Harry Kreisler, 20. Oktober 2005.
Intervju. <http://globetrotter.berkeley.edu/people5/Cole/cole-con5.html>

Lehrer, Jim (2005): *Strong words from Iran*. Transkript fra Online News Hour. PBS, 9. des.
2005. http://www.pbs.org/newshour/bb/middle_east/july-dec05/iran_12-9.html

Lemkuhl, Aug (1910): Sacrament of Marriage. I *The Catholic Encyclopedia*, Volume IX,
Robert Appleton Company, New York.

Malm, Andreas & Esmailian, Shora (2007): *Iran on the Brink. Rising Workers & Threats of War*.
Pluto Press. London.

Martin, Vanessa (2000): *Creating an Islamic State – Khomeini and the Making of a New Iran*.
I.B.Tauris. London.

Matini, Jalal, Dr. (2003): *Democracy? I meant theocracy. The most truthful individual in recent history*.
The Iranian. <http://www.iranian.com/Opinion/2003/August/Khomeini/>

Melman, Yossi & Javedanfar, Meir (2007): *The Nuclear Sphinx of Tehran – Mahmoud Ahmadinejad and the State of Iran*.
Carroll & Graf Publishers. New York.

Moslem, Mehdi (2002): *Factional Politics in Post-Khomeini Iran*. Syracuse University Press.
Syracuse, New York.

NAM (2002): *Related Documents* <http://www.nam.gov.za/documentation/index.html> 2002.

Office of the Supreme Leader : *Leadership in the Constitution of the Islamic Republic of Iran*.
http://www.leader.ir/langs/EN/index.php?p=leader_law

Omid, Homa (1994): *Islam and the Post-Revolutionary State in Iran*. The MacMillan Press Ltd. London.

PBS (2006): *Iran Nuclear Program Defies UN*. April 11, 2006.
http://www.pbs.org/newshour/bb/middle_east/jan-june06/iran_4-11.html#

Ritzer, G. & Goodman D.J. (2003): *Sociological Theory*. 6th Edition. McGraw-Hill. New York.

Runciman, W.G. (1966): *Relative Deprivation and Social Justice*. London.

Security Council (2008): *Security Council Resolutions*.
<http://www.un.org/documents/scres.htm>

Smitha, Frank (1998): *The Iranian Revolution*. <http://www.fsmitha.com/h2/ch29ir.html>

Taheri, Amir (1985) *The Spirit of Allah*. Adler & Adler Publishing.

Trainor, Ian (2005): *EU warns Iran: no talks if nuclear freeze ends*. I The Guardian, Onsdag 3.August 2005. <http://www.guardian.co.uk/world/2005/aug/03/eu.iran>

UN.org (2008) *Universal Declaration of Human Rights*.
<http://www.un.org/Overview/rights.html>

U.N. News Centre (2006): *Four Security Council members elected but one seat still up for grabs*. 16.oktober 2006.
<http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=20270&Cr=security&Cr1=council>

U.S. Constitution Online (2007): *The United States Constitution*.
<http://www.usconstitution.net/const.html>

Weber, Max (1978): *Economy and Society*. Berkeley. University of California Press.

Wolk, Martin (2006): *Cost of Iraq War could surpass \$1 trillion*. MSNBC.
<http://www.msnbc.msn.com/id/11880954/>

World Public Opinion (2008) : *Poll of Iranians and Americans*. http://www.angus-reid.com/uppdf/WPO_Iran2008.pdf

Wright, R. & Lynch, C. (2008): *U.N. Imposes New Sanctions on Iran*. I Washington Post, 4.Mars, 2008. <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/story/2008/03/03/ST2008030303272.html>

Xinhua (2006): *Iran hails IAEA chief's suggestion on enrichment*. 18.02.2006.
http://news.xinhuanet.com/english/2006-02/18/content_4197711.htm

Ziaei, Ali A.: *Philosophy as Viewed by Imam Khomeini*.
<http://www.imamreza.net/eng/imamreza.php?print=4250>

X. Vedlegg.

Originalene kan finnes på <http://www.globalsecurity.org/wmd/library/news/iran/2005/iran-050918-irna02.htm>

VEDLEGG A.

1 In the Name of the God of Mercy, Compassion, Peace, Freedom and Justice

2 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

3 "Today we have gathered here to exchange views about the world, its future and our common
4 responsibilities towards it. It is evident that the future of the world is intertwined with its
5 current state and the prevailing trends ,which exhibit signs of hope and despair.

6 "On the one hand certain hopes and opportunities exist, and this august Assembly is convened
7 on such hopes. Today human thought reflects outstanding commonalities which provide
8 appropriate grounds to build upon. With the passing of the era of agnostic philosophies, today
9 humanity is once again joined in celebrating monotheism and belief in the Creator as the
10 originator of existence. This is the common thread which binds us all.

11 "Faith will prove to be the solution to many of today's problems.

12 The Truth will shine the light of faith and ethics on the life of human beings and prevent them
13 from aggression, coercion and injustice and will guide them towards care and compassion for
14 fellow beings.

15 "Another hope is the common global appreciation of the sources of knowledge. Although
16 reason, experience and science are among valuable sources of knowledge, the darkness of the
17 Middle Ages deprived major portions of the Western world of appreciating. This reactionary
18 tendency deprived many of access to various scientific findings and knowledge and led to the
19 exclusion of other sources of knowledge namely God and knowledge based on revelation
20 from the life of human beings in the West; Divine knowledge that was carried and
21 disseminated by such prophets as Noah, Abraham, Moses, Jesus, and Mohammad (peace be
22 upon them).

23 "Today, agnostic thinking is on the decline and presently humanity is equally enamored with
24 religion knowledge and spirituality. This is an auspicious beginning. Divine prophets teach us
25 about proper regard for the exalted state of human beings on earth.

26 "The human being is blessed with dignity, most importantly manifested in being the viceroy
27 of the Almighty on earth. The Almighty placed humans on earth to develop it, institutionalize
28 justice, overcome their egoistic tendencies and praise no lord but the Almighty.

29 "Faith and good deeds can bring deliverance and the good life even in this world. Attaining
30 this depends on human will, that is the will of each and every one of us. We must heed the
31 call of our common primordial nature and achieve the realization of this good life.

32 "On the other hand, the prevalence of military domination, increasing poverty, the growing
33 gap between rich and poor countries, violence as a means to solve crises, spread of terrorism,
34 specially state terrorism, existence and proliferation of weapons of mass destruction, the
35 pervasive lack of honesty in interstate relations, and disregard for the equal rights of peoples
36 and nations in international relations constitute some of the challenges and threats.

37 "Although these challenges are very real, we believe we are not predestined to experience
38 them. Our common will not only can change this course but in fact can lead us to a life filled
39 with hope and prosperity. Divine revelation teaches us that "The Almighty changes the fate of
40 no people unless they themselves show a will for change" (Holy Quran, 13:11).

41 "How can we influence the future of the world? When and how will peace, tranquility and
42 well-being for all come about? These are the fundamental questions before us.

43 "We believe that a sustainable order, nurturing and flourishing peace and tranquility, can only
44 be realized on the two pillars of justice and spirituality. The more human society departs from
45 justice and spirituality, the greater insecurity it will face, so much so that a relatively small
46 crisis, such as a natural disaster, leads to various abnormalities and inhuman behavior.

47 "Unfortunately, the world is rife with discrimination and poverty.

48 Discrimination produces hatred, war and terrorism. They all share the common root of lack of
49 spirituality coupled with injustice. Justice is about equal rights, the correct distribution of
50 resources in the territories of different states, the equality of all before the law and respect for
51 international agreements.

52 "Justice recognizes the right of every one to tranquility, peace and a dignified life. Justice
53 rejects intimidation and double standards. As the eminent daughter of the Prophet of Islam
54 has said, "justice brings tranquility and harmony to our hearts."

55 "Today, the world is longing for the establishment of such justice. If humanity heeds the call
56 of its primordial nature with firm resolve, justice will emerge. This is what the Almighty has
57 promised and all people of good will from all religions are waiting for. If the prevailing

58 discourse of global relations becomes one of justice and spirituality, then durable peace will
59 be guaranteed.

60 "Conversely, if international relations are defined without justice and spirituality and void of
61 moral considerations, then the mechanisms for promoting confidence and peace will remain
62 insufficient and ineffective.

63 "If some, relying on their superior military and economic might, attempt to expand their rights
64 and privileges, they will be performing a great disservice to the cause of peace and in fact will
65 fuel the arms race and spread insecurity, fear and deception. If global trends continue to serve
66 the interests of small influential groups, even the interests of the citizens of powerful
67 countries will be jeopardized, as was seen in the recent crises and the even natural disaster
68 such as the recent tragic hurricane.

69 "Today, my nation calls on other nations and governments to "move forward to a durable
70 tranquility and peace based on justice and spirituality."

71 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

72 "The Islamic Republic of Iran is born out of a movement, based on the pure primordial nature
73 of a people who rose up to regain their dignity esteem and human rights. The Islamic
74 Revolution toppled a regime, which had been put in place through a coup, and supported by
75 those who claim to be advocates of democracy and human rights, thwarted the aspirations of
76 the nation for development and progress for 25 years through intimidation and torture of the
77 populace and submission and subservience to outsiders.

78 "The Islamic Republic of Iran is the manifestation of true democracy in the region. The
79 discourse of the Iranian nation is focused on respect for the rights of human beings and a
80 quest for tranquillity, peace, justice and development for all through monotheism.

81 "For 8 years, Saddam's regime imposed a massive war of aggression and occupation on my
82 people. It employed the most heinous weapons of mass destruction, including chemical
83 weapons against Iranians and Iraqis alike. Who, in fact, armed Saddam with these weapons?
84 What was the reaction of those who now claim to fight against WMDs regarding the use of
85 chemical weapons back then? The world is witness to the fact that the Islamic Republic of
86 Iran, because of its humanitarian principles, even during the most testing of times and when it
87 was sustaining the highest number of casualties, never allowed itself to use such weapons.

88 "Thousands of nuclear warheads that are stockpiled in various locations coupled with
89 programs to further develop these inhuman weapons have created a new atmosphere of
90 repression and the rule of the machines of war, threatening the international community and
91 even the citizens of the countries that possess them.

92 "Ironically, those who have actually used nuclear weapons, continue to produce, stockpile and
93 extensively test such weapons, have used depleted uranium bombs and bullets against tens
94 and perhaps hundreds of thousands of Iraqis, Kuwaitis, and even their own soldiers and those
95 of their allies, afflicting them with incurable diseases, blatantly violate their obligations under
96 the NPT, have refrained from signing the CTBT and have armed the Zionist occupation
97 regime with WMDs, are not only refusing to remedy their past deeds, but in clear breach of
98 the NPT, are trying to prevent other countries from acquiring the technology to produce
99 peaceful nuclear energy.

100 "All these problems emanate from the fact that justice and spirituality are missing in the way
101 powerful governments conduct their affairs with other nations.

102 "After September 11, a particular radical group was accused of terrorist activities -- although
103 it was never explained how such huge intelligence gathering and security organizations failed
104 to prevent such an extensive and well planned operation.

105 "Why powers that, not so long ago, were supporting the activities of such groups in
106 Afghanistan and thus portraying themselves as supporters of human rights and the Afghan
107 people have over night turned into their most fierce critic?

108 "Are we to believe that their benefactors ,i.e. the very same hegemonic powers have lost
109 control?

110 "If the answer is yes, would it not be better for those powers to adopt an honest and
111 transparent approach to the international community, provide precise information about the
112 main elements and their arms and financial support system, and accept responsibility for their
113 inhuman actions against nations and countries, and thereby assist peoples and nations to
114 correctly, wisely and sincerely fight the roots of terrorism.

115 "We must endeavor to achieve sustainable tranquility and peace based on justice and
116 spirituality.

117 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,
118 "Terrorism and WMDs are two major threats before the international community. The Islamic
119 Republic of Iran, as one of the main victims of terrorism and chemical weapons, fully
120 appreciates the difficulties that lie ahead in the road to combat these menaces.

121 "Today, the most serious challenge is that the culprits are arrogating to themselves the role of
122 the prosecutor. Even more dangerous is that certain parties relying on their power and wealth
123 try to impose a climate of intimidation and injustice over the world make bullying, while
124 through their huge media resources portray themselves as defenders of freedom, democracy
125 and human rights.

126 "People around the world are fully aware of what is happening in the occupied Palestine.
127 Women and children are being murdered and adolescents taken prisoner. Houses are being
128 demolished and farms burnt down. Yet, when the people of Palestine resist these conditions,
129 they are accused of terrorism. At the same time, the occupier, which does not abide by any
130 principles and terror is part of its pronounced and routine policy enjoys the support of the
131 previously mentioned governments. Let me be blunter. State terrorism is being supported by
132 those who claim to fight terrorism.

133 "How can one talk about human rights and at the same time blatantly deny many the
134 inalienable right to have access to science and technology with applications in medicine,
135 industry and energy and through force and intimidation hinder their progress and
136 development? "Can nations be deprived of scientific and technological progress through the
137 threat of use of force and based on mere allegations of possibility of military diversion? We
138 believe that all countries and nations are entitled to technological and scientific advancement
139 in all fields, particularly the peaceful technology to produce nuclear fuel. Such access cannot
140 be restricted to a few, depriving most nations and by establishing economic monopolies, use
141 them as an instrument to expand their domination.

142 "We have gathered here to defend human rights in accordance with Charter of UN and
143 prevent certain powers from claiming that "some countries have more rights "or that" some
144 countries do not have the right to enjoy their legitimate rights".

145 "We must not, at the beginning of the 21st century, revert to the logic of the dark ages and
146 once again try to deny societies access to scientific and technological advances.

147 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,
148 "The UN must be the symbol of democracy and the equal rights of nations. If we talk about
149 the equal rights of nations in political forums, we must talk of the same concept in this forum
150 as well.

151 "Similarly, if we talk about the right of sovereignty, then all nations must be allowed to
152 exercise their rights on an equal footing and in a democratic process.

153 "The UN can be the standard bearer of democracy in the world, when it, itself, is a
154 manifestation of democratic process. I reiterate that durable tranquility and peace can only be
155 built on justice and spirituality.

156 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,
157 "The Islamic Republic of Iran is a symbol of true democracy. All officials including the
158 Leader, President, members of the Islamic Consultative Assembly, city and village councils
159 are elected through the vote of the citizens. The Islamic Republic of Iran has held 27 national
160 elections in 27 years. This showcases a vibrant and dynamic society in which people widely
161 participate in the political life.

162 "Because of its key importance and influence in the important and strategic Middle East
163 region, the Islamic Republic of Iran is committed to contribute actively to the promotion of
164 peace and stability in the region.

165 "Saddam, Taliban regimes were both the products of foreign powers.

166 The people of Afghanistan and Iraq know very well who supported these two regimes.

167 "Today, to establish peace and security in the region, foreign occupation forces must leave
168 and completely hand over the political and economic sovereignty of these two countries to
169 their peoples. "The Islamic Republic of Iran will continue to provide full and comprehensive
170 support to the people of Iraq and Afghanistan and their elected governments, and will actively
171 help them in the establishment of order and security. My country will continue and expand its
172 sincere cooperation and interaction with them.

173 "In Palestine, a durable peace will be possible through justice, an end to discrimination and
174 the occupation of Palestinian land, the return of all Palestinian refugees, and the establishment
175 of a democratic Palestinian state with Al-Quds Al-Sharif as its capital.

176 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,
177 "Today, more than ever, nations need constructive, positive and honest cooperation and
178 interaction in order to enjoy a dignified, tranquil and peaceful life based on justice and
179 spirituality. Let us enter into a collective covenant to realize this legitimate aspiration of our
180 nations.

181 "Here, I would like to briefly talk about the approach and initiative of the Islamic Republic of
182 Iran on the nuclear issue.

183 Nuclear weapons and their proliferation, and attempts to impose an apartheid regime on
184 access to peaceful nuclear energy, are two major threats, challenging international tranquility
185 and peace.

186 "Keeping in mind that in past years no serious efforts complimented by practical mechanisms
187 -- have been made to move towards full disarmament and more specifically implement the
188 decisions and outcomes of the NPT Review Conferences of 1995 and 2000, I suggest that the
189 General Assembly, as the most inclusive UN organ, mandate an ad-hoc committee to compile
190 and submit a comprehensive report on possible practical mechanisms and strategies for
191 complete disarmament.

192 "This Committee should also be asked to investigate as to how contrary to the NPT --
193 material, technology and equipment for nuclear weapons were transferred to the Zionist
194 regime, and to propose practical measures for the establishment of a nuclear-weapons-free
195 zone in the Middle East.

196 "Some powerful states practice a discriminatory approach against access of NPT members to
197 material, equipment, and peaceful nuclear technology, and by doing so, intend to impose a
198 nuclear apartheid.

199 "We are concerned that once certain powerful states completely control nuclear energy
200 resources and technology, they will deny access to and thus deepen the divide between

201 powerful countries and the rest of the international community. When that happens, we will
202 be divided into light and dark countries.

203 "Regrettably, in the past 30 years, no effective measure has been implemented to facilitate the
204 exercise of the legally recognized right of NPT state-parties to have access to and use peaceful
205 nuclear energy in accordance with article IV. Therefore, the General Assembly should ask the
206 IAEA in accordance with article 2 of its Statute to report on violations by specific countries
207 that have hindered the implementation of the above article and also produce practical
208 strategies for its renewed implementation.

209 "What needs our particular attention is the fact that peaceful use of nuclear energy without
210 possession of nuclear fuel cycle is an empty proposition. Nuclear power plants can indeed
211 lead to total dependence of countries and peoples if they need to rely for their fuel on coercive
212 powers, who do not refrain from any measure in furtherance of their interests. No popularly
213 elected and responsible government can consider such a situation in the interest of its people.
214 The history of dependence on oil in oil rich countries under domination is an experiment that
215 no independent country is willing to repeat.

216 "Those hegemonic powers, who consider scientific and technological progress of independent
217 and free nations as a challenge to their monopoly on these important instruments of power
218 and who do not want to see such achievements in other countries, have misrepresented Iran's
219 healthy and fully safeguarded technological endeavors in the nuclear field as pursuit of
220 nuclear weapons. This is nothing but a propaganda ploy. The Islamic Republic of Iran is
221 presenting in good faith its proposal for constructive interaction and a just dialogue.

222 "However, if some try to impose their will on the Iranian people through resort to a language
223 of force and threat with Iran, we will reconsider our entire approach to the nuclear issue.

224 "Allow me, as the elected President of the Iranian people, to outline the other main elements
225 of my country's initiative regarding the nuclear issue:

226 "1. The Islamic Republic of Iran reiterates its previously and repeatedly declared position that
227 in accordance with our religious principles, pursuit of nuclear weapons is prohibited.

228 "2. The Islamic Republic of Iran believes that it is necessary to revitalize the NPT and create
229 the above-mentioned ad-hoc committee so that it can combat nuclear weapons and abolish the
230 apartheid in peaceful nuclear technology.

231 "3. Technically, the fuel cycle of the Islamic Republic of Iran is not different from that of
232 other countries which have peaceful nuclear technology.

233 "Therefore, as a further confidence building measure and in order to provide the greatest
234 degree of transparency, the Islamic Republic of Iran is prepared to engage in serious
235 partnership with private and public sectors of other countries in the implementation of
236 uranium enrichment program in Iran. This represents the most far reaching step, outside all
237 requirements of the NPT, being proposed by Iran as a further confidence building measure.

238 "4. In keeping with Iran's inalienable right to have access to a nuclear fuel cycle, continued
239 interaction and technical and legal cooperation with the IAEA will be the centerpiece of our
240 nuclear policy.

241 "Initiation and continuation of negotiations with other countries will be carried out in the
242 context of Iran's interaction with the Agency.

243 "With this in mind, I have directed the relevant Iranian officials to compile the legal and
244 technical details of Iran's nuclear approach, based on the following considerations:

245 "4.1. International precedence tells us that nuclear fuel- delivery contracts are unreliable and
246 no legally binding international document or instrument exists to guarantee the delivery of
247 nuclear fuel.

248 "On many occasions such bilateral contracts stopped altogether for political reasons.
249 Therefore, the Islamic Republic of Iran, in its pursuit of peaceful nuclear technology,
250 considers it within its legitimate rights to receive objective guarantees for uranium enrichment
251 in the nuclear fuel cycle.

252 "4.2. In its negotiations with the EU3 ,Iran has tried in earnest to prove the solid and rightful
253 foundations of its nuclear activity in the context of the NPT, and to establish mutual trust. The
254 selection of our negotiating partners and the continuation of negotiations with the EU3 will be
255 commensurate with the requirements of our cooperation with the Agency regarding non-
256 diversion of the process of uranium enrichment to non-peaceful purposes in the framework of
257 the provisions of the NPT. In this context, several proposals have been presented which can
258 be considered in the context of negotiations. The Islamic Republic of Iran appreciates the
259 positive contribution of South Africa and H.E. President Mbeki personally in the resolution of

260 the nuclear issue and cognizant of South Africa's active role in the IAEA Board of Governors
261 would welcome its active participation in the negotiations.

262 "4.3. The discriminatory approaches regarding the NPT that focuses on the obligations of
263 state-parties and disregards their rights under the Treaty should be discontinued.

264 "As the President of the Islamic Republic of Iran, I assure you that my country will use
265 everything in its power to contribute to global tranquility and peace based on the two maxims
266 of spirituality and justice as well as the equal rights of all peoples and nations.

267 My country will interact and cooperate constructively with the international community to
268 face the challenges before us.

269 "Dear Friends and Colleagues,

270 "From the beginning of time, humanity has longed for the day when justice, peace, equality
271 and compassion envelop the world. All of us can contribute to the establishment of such a
272 world. When that day comes, the ultimate promise of all Divine religions will be fulfilled with
273 the emergence of a perfect human being who is heir to all prophets and pious men. He will
274 lead the world to justice and absolute peace.

275 "O mighty Lord, I pray to you to hasten the emergence of your last repository, the promised
276 one, that perfect and pure human being, the one that will fill this world with justice and peace.

277

VEDLEGG B.

1 In the Name of the God of Mercy, Compassion, Peace, Freedom and Justice

2 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

3 "Today we have gathered here to exchange views about the world, its future and our common
4 responsibilities towards it. It is evident that the future of the world is intertwined with its
5 current state and the prevailing trends ,which exhibit signs of hope and despair.

6 "On the one hand certain hopes and opportunities exist, and this august Assembly is convened
7 on such hopes. Today human thought reflects outstanding commonalities which provide
8 appropriate grounds to build upon. With the passing of the era of agnostic philosophies, today
9 humanity is once again joined in celebrating monotheism and belief in the Creator as the
10 originator of existence. This is the common thread which binds us all.

11 "Faith will prove to be the solution to many of today's problems.

12 The Truth will shine the light of faith and ethics on the life of human beings and prevent them
13 from aggression, coercion and injustice and will guide them towards care and compassion for
14 fellow beings.

15 "Another hope is the common global appreciation of the sources of knowledge. Although
16 reason, experience and science are among valuable sources of knowledge, the darkness of the
17 Middle Ages deprived major portions of the Western world of appreciating. This reactionary
18 tendency deprived many of access to various scientific findings and knowledge and led to the
19 exclusion of other sources of knowledge namely God and knowledge based on revelation
20 from the life of human beings in the West; Divine knowledge that was carried and
21 disseminated by such prophets as Noah, Abraham, Moses, Jesus, and Mohammad (peace be
22 upon them).

23 "Today, agnostic thinking is on the decline and presently humanity is equally enamored with
24 religion knowledge and spirituality. This is an auspicious beginning. Divine prophets teach us
25 about proper regard for the exalted state of human beings on earth.

26 "The human being is blessed with dignity, most importantly manifested in being the viceroy
27 of the Almighty on earth. The Almighty placed humans on earth to develop it, institutionalize
28 justice, overcome their egoistic tendencies and praise no lord but the Almighty.

29 "Faith and good deeds can bring deliverance and the good life even in this world. Attaining
30 this depends on human will, that is the will of each and every one of us. We must heed the
31 call of our common primordial nature and achieve the realization of this good life.

32 "On the other hand, the prevalence of military domination, increasing poverty, the growing
33 gap between rich and poor countries, violence as a means to solve crises, spread of terrorism,
34 specially state terrorism, existence and proliferation of weapons of mass destruction, the
35 pervasive lack of honesty in interstate relations, and disregard for the equal rights of peoples
36 and nations in international relations constitute some of the challenges and threats.

37 "Although these challenges are very real, we believe we are not predestined to experience
38 them. Our common will not only can change this course but in fact can lead us to a life filled
39 with hope and prosperity. Divine revelation teaches us that "The Almighty changes the fate of
40 no people unless they themselves show a will for change" (Holy Quran, 13:11).

41 "How can we influence the future of the world? When and how will peace, tranquility and
42 well-being for all come about? These are the fundamental questions before us.

43 "We believe that a sustainable order, nurturing and flourishing peace and tranquility, can only
44 be realized on the two pillars of justice and spirituality. The more human society departs from
45 justice and spirituality, the greater insecurity it will face, so much so that a relatively small
46 crisis, such as a natural disaster, leads to various abnormalities and inhuman behavior.

47 "Unfortunately, the world is rife with discrimination and poverty.

48 Discrimination produces hatred, war and terrorism. They all share the common root of lack of
49 spirituality coupled with injustice. Justice is about equal rights, the correct distribution of
50 resources in the territories of different states, the equality of all before the law and respect for
51 international agreements.

52 "Justice recognizes the right of every one to tranquility, peace and a dignified life. Justice
53 rejects intimidation and double standards. As the eminent daughter of the Prophet of Islam
54 has said, "justice brings tranquility and harmony to our hearts."

55 "Today, the world is longing for the establishment of such justice. If humanity heeds the call
56 of its primordial nature with firm resolve, justice will emerge. This is what the Almighty has
57 promised and all people of good will from all religions are waiting for. If the prevailing

58 discourse of global relations becomes one of justice and spirituality, then durable peace will
59 be guaranteed.

60 "Conversely, if international relations are defined without justice and spirituality and void of
61 moral considerations, then the mechanisms for promoting confidence and peace will remain
62 insufficient and ineffective.

63 "If some, relying on their superior military and economic might, attempt to expand their rights
64 and privileges, they will be performing a great disservice to the cause of peace and in fact will
65 fuel the arms race and spread insecurity, fear and deception. If global trends continue to serve
66 the interests of small influential groups, even the interests of the citizens of powerful
67 countries will be jeopardized, as was seen in the recent crises and the even natural disaster
68 such as the recent tragic hurricane.

69 "Today, my nation calls on other nations and governments to "move forward to a durable
70 tranquility and peace based on justice and spirituality."

71 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

72 "The Islamic Republic of Iran is born out of a movement, based on the pure primordial nature
73 of a people who rose up to regain their dignity esteem and human rights. The Islamic
74 Revolution toppled a regime, which had been put in place through a coup, and supported by
75 those who claim to be advocates of democracy and human rights, thwarted the aspirations of
76 the nation for development and progress for 25 years through intimidation and torture of the
77 populace and submission and subservience to outsiders.

78 "The Islamic Republic of Iran is the manifestation of true democracy in the region. The
79 discourse of the Iranian nation is focused on respect for the rights of human beings and a
80 quest for tranquillity, peace, justice and development for all through monotheism.

81 "For 8 years, Saddam's regime imposed a massive war of aggression and occupation on my
82 people. It employed the most heinous weapons of mass destruction, including chemical
83 weapons against Iranians and Iraqis alike. Who, in fact, armed Saddam with these weapons?
84 What was the reaction of those who now claim to fight against WMDs regarding the use of
85 chemical weapons back then? The world is witness to the fact that the Islamic Republic of
86 Iran, because of its humanitarian principles, even during the most testing of times and when it
87 was sustaining the highest number of casualties, never allowed itself to use such weapons.

88 "Thousands of nuclear warheads that are stockpiled in various locations coupled with
89 programs to further develop these inhuman weapons have created a new atmosphere of
90 repression and the rule of the machines of war, threatening the international community and
91 even the citizens of the countries that possess them.

92 "Ironically, those who have actually used nuclear weapons, continue to produce, stockpile and
93 extensively test such weapons, have used depleted uranium bombs and bullets against tens
94 and perhaps hundreds of thousands of Iraqis, Kuwaitis, and even their own soldiers and those
95 of their allies, afflicting them with incurable diseases, blatantly violate their obligations under
96 the NPT, have refrained from signing the CTBT and have armed the Zionist occupation
97 regime with WMDs, are not only refusing to remedy their past deeds, but in clear breach of
98 the NPT, are trying to prevent other countries from acquiring the technology to produce
99 peaceful nuclear energy.

100 "All these problems emanate from the fact that justice and spirituality are missing in the way
101 powerful governments conduct their affairs with other nations.

102 "After September 11, a particular radical group was accused of terrorist activities -- although
103 it was never explained how such huge intelligence gathering and security organizations failed
104 to prevent such an extensive and well planned operation.

105 "Why powers that, not so long ago, were supporting the activities of such groups in
106 Afghanistan and thus portraying themselves as supporters of human rights and the Afghan
107 people have over night turned into their most fierce critic?

108 "Are we to believe that their benefactors ,i.e. the very same hegemonic powers have lost
109 control?

110 "If the answer is yes, would it not be better for those powers to adopt an honest and
111 transparent approach to the international community, provide precise information about the
112 main elements and their arms and financial support system, and accept responsibility for their
113 inhuman actions against nations and countries, and thereby assist peoples and nations to
114 correctly, wisely and sincerely fight the roots of terrorism.

115 "We must endeavor to achieve sustainable tranquility and peace based on justice and
116 spirituality.

117 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,
118 "Terrorism and WMDs are two major threats before the international community. The Islamic
119 Republic of Iran, as one of the main victims of terrorism and chemical weapons, fully
120 appreciates the difficulties that lie ahead in the road to combat these menaces.

121 "Today, the most serious challenge is that the culprits are arrogating to themselves the role of
122 the prosecutor. Even more dangerous is that certain parties relying on their power and wealth
123 try to impose a climate of intimidation and injustice over the world make bullying, while
124 through their huge media resources portray themselves as defenders of freedom, democracy
125 and human rights.

126 "People around the world are fully aware of what is happening in the occupied Palestine.
127 Women and children are being murdered and adolescents taken prisoner. Houses are being
128 demolished and farms burnt down. Yet, when the people of Palestine resist these conditions,
129 they are accused of terrorism. At the same time, the occupier, which does not abide by any
130 principles and terror is part of its pronounced and routine policy enjoys the support of the
131 previously mentioned governments. Let me be blunter. State terrorism is being supported by
132 those who claim to fight terrorism.

133 "How can one talk about human rights and at the same time blatantly deny many the
134 inalienable right to have access to science and technology with applications in medicine,
135 industry and energy and through force and intimidation hinder their progress and
136 development? "Can nations be deprived of scientific and technological progress through the
137 threat of use of force and based on mere allegations of possibility of military diversion? We
138 believe that all countries and nations are entitled to technological and scientific advancement
139 in all fields, particularly the peaceful technology to produce nuclear fuel. Such access cannot
140 be restricted to a few, depriving most nations and by establishing economic monopolies, use
141 them as an instrument to expand their domination.

142 "We have gathered here to defend human rights in accordance with Charter of UN and
143 prevent certain powers from claiming that "some countries have more rights "or that" some
144 countries do not have the right to enjoy their legitimate rights".

145 "We must not, at the beginning of the 21st century, revert to the logic of the dark ages and
146 once again try to deny societies access to scientific and technological advances.

147 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,
148 "The UN must be the symbol of democracy and the equal rights of nations. If we talk about
149 the equal rights of nations in political forums, we must talk of the same concept in this forum
150 as well.

151 "Similarly, if we talk about the right of sovereignty, then all nations must be allowed to
152 exercise their rights on an equal footing and in a democratic process.

153 "The UN can be the standard bearer of democracy in the world, when it, itself, is a
154 manifestation of democratic process. I reiterate that durable tranquility and peace can only be
155 built on justice and spirituality.

156 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,
157 "The Islamic Republic of Iran is a symbol of true democracy. All officials including the
158 Leader, President, members of the Islamic Consultative Assembly, city and village councils
159 are elected through the vote of the citizens. The Islamic Republic of Iran has held 27 national
160 elections in 27 years. This showcases a vibrant and dynamic society in which people widely
161 participate in the political life.

162 "Because of its key importance and influence in the important and strategic Middle East
163 region, the Islamic Republic of Iran is committed to contribute actively to the promotion of
164 peace and stability in the region.

165 "Saddam, Taliban regimes were both the products of foreign powers.

166 The people of Afghanistan and Iraq know very well who supported these two regimes.

167 "Today, to establish peace and security in the region, foreign occupation forces must leave
168 and completely hand over the political and economic sovereignty of these two countries to
169 their peoples. "The Islamic Republic of Iran will continue to provide full and comprehensive
170 support to the people of Iraq and Afghanistan and their elected governments, and will actively
171 help them in the establishment of order and security. My country will continue and expand its
172 sincere cooperation and interaction with them.

173 "In Palestine, a durable peace will be possible through justice, an end to discrimination and
174 the occupation of Palestinian land, the return of all Palestinian refugees, and the establishment
175 of a democratic Palestinian state with Al-Quds Al-Sharif as its capital.

176 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

177 "Today, more than ever, nations need constructive, positive and honest cooperation and
178 interaction in order to enjoy a dignified, tranquil and peaceful life based on justice and
179 spirituality. Let us enter into a collective covenant to realize this legitimate aspiration of our
180 nations.

181 "Here, I would like to briefly talk about the approach and initiative of the Islamic Republic of
182 Iran on the nuclear issue.

183 Nuclear weapons and their proliferation, and attempts to impose an apartheid regime on
184 access to peaceful nuclear energy, are two major threats, challenging international tranquility
185 and peace.

186 "Keeping in mind that in past years no serious efforts complimented by practical mechanisms
187 -- have been made to move towards full disarmament and more specifically implement the
188 decisions and outcomes of the NPT Review Conferences of 1995 and 2000, I suggest that the
189 General Assembly, as the most inclusive UN organ, mandate an ad-hoc committee to compile
190 and submit a comprehensive report on possible practical mechanisms and strategies for
191 complete disarmament.

192 "This Committee should also be asked to investigate as to how contrary to the NPT --
193 material, technology and equipment for nuclear weapons were transferred to the Zionist
194 regime, and to propose practical measures for the establishment of a nuclear-weapons-free
195 zone in the Middle East.

196 "Some powerful states practice a discriminatory approach against access of NPT members to
197 material, equipment, and peaceful nuclear technology, and by doing so, intend to impose a
198 nuclear apartheid.

199 "We are concerned that once certain powerful states completely control nuclear energy
200 resources and technology, they will deny access to and thus deepen the divide between

201 powerful countries and the rest of the international community. When that happens, we will
202 be divided into light and dark countries.

203 "Regrettably, in the past 30 years, no effective measure has been implemented to facilitate the
204 exercise of the legally recognized right of NPT state-parties to have access to and use peaceful
205 nuclear energy in accordance with article IV. Therefore, the General Assembly should ask the
206 IAEA in accordance with article 2 of its Statute to report on violations by specific countries
207 that have hindered the implementation of the above article and also produce practical
208 strategies for its renewed implementation.

209 "What needs our particular attention is the fact that peaceful use of nuclear energy without
210 possession of nuclear fuel cycle is an empty proposition. Nuclear power plants can indeed
211 lead to total dependence of countries and peoples if they need to rely for their fuel on coercive
212 powers, who do not refrain from any measure in furtherance of their interests. No popularly
213 elected and responsible government can consider such a situation in the interest of its people.
214 The history of dependence on oil in oil rich countries under domination is an experiment that
215 no independent country is willing to repeat.

216 "Those hegemonic powers, who consider scientific and technological progress of independent
217 and free nations as a challenge to their monopoly on these important instruments of power
218 and who do not want to see such achievements in other countries, have misrepresented Iran's
219 healthy and fully safeguarded technological endeavors in the nuclear field as pursuit of
220 nuclear weapons. This is nothing but a propaganda ploy. The Islamic Republic of Iran is
221 presenting in good faith its proposal for constructive interaction and a just dialogue.

222 "However, if some try to impose their will on the Iranian people through resort to a language
223 of force and threat with Iran, we will reconsider our entire approach to the nuclear issue.

224 "Allow me, as the elected President of the Iranian people, to outline the other main elements
225 of my country's initiative regarding the nuclear issue:

226 "1. The Islamic Republic of Iran reiterates its previously and repeatedly declared position that
227 in accordance with our religious principles, pursuit of nuclear weapons is prohibited.

228 "2. The Islamic Republic of Iran believes that it is necessary to revitalize the NPT and create
229 the above-mentioned ad-hoc committee so that it can combat nuclear weapons and abolish the
230 apartheid in peaceful nuclear technology.

231 "3. Technically, the fuel cycle of the Islamic Republic of Iran is not different from that of
232 other countries which have peaceful nuclear technology.

233 "Therefore, as a further confidence building measure and in order to provide the greatest
234 degree of transparency, the Islamic Republic of Iran is prepared to engage in serious
235 partnership with private and public sectors of other countries in the implementation of
236 uranium enrichment program in Iran. This represents the most far reaching step, outside all
237 requirements of the NPT, being proposed by Iran as a further confidence building measure.

238 "4. In keeping with Iran's inalienable right to have access to a nuclear fuel cycle, continued
239 interaction and technical and legal cooperation with the IAEA will be the centerpiece of our
240 nuclear policy.

241 "Initiation and continuation of negotiations with other countries will be carried out in the
242 context of Iran's interaction with the Agency.

243 "With this in mind, I have directed the relevant Iranian officials to compile the legal and
244 technical details of Iran's nuclear approach, based on the following considerations:

245 "4.1. International precedence tells us that nuclear fuel- delivery contracts are unreliable and
246 no legally binding international document or instrument exists to guarantee the delivery of
247 nuclear fuel.

248 "On many occasions such bilateral contracts stopped altogether for political reasons.
249 Therefore, the Islamic Republic of Iran, in its pursuit of peaceful nuclear technology,
250 considers it within its legitimate rights to receive objective guarantees for uranium enrichment
251 in the nuclear fuel cycle.

252 "4.2. In its negotiations with the EU3 ,Iran has tried in earnest to prove the solid and rightful
253 foundations of its nuclear activity in the context of the NPT, and to establish mutual trust. The
254 selection of our negotiating partners and the continuation of negotiations with the EU3 will be
255 commensurate with the requirements of our cooperation with the Agency regarding non-
256 diversion of the process of uranium enrichment to non-peaceful purposes in the framework of
257 the provisions of the NPT. In this context, several proposals have been presented which can
258 be considered in the context of negotiations. The Islamic Republic of Iran appreciates the
259 positive contribution of South Africa and H.E. President Mbeki personally in the resolution of

260 the nuclear issue and cognizant of South Africa's active role in the IAEA Board of Governors
261 would welcome its active participation in the negotiations.

262 "4.3. The discriminatory approaches regarding the NPT that focuses on the obligations of
263 state-parties and disregards their rights under the Treaty should be discontinued.

264 "As the President of the Islamic Republic of Iran, I assure you that my country will use
265 everything in its power to contribute to global tranquility and peace based on the two maxims
266 of spirituality and justice as well as the equal rights of all peoples and nations.

267 My country will interact and cooperate constructively with the international community to
268 face the challenges before us.

269 "Dear Friends and Colleagues,

270 "From the beginning of time, humanity has longed for the day when justice, peace, equality
271 and compassion envelop the world. All of us can contribute to the establishment of such a
272 world. When that day comes, the ultimate promise of all Divine religions will be fulfilled with
273 the emergence of a perfect human being who is heir to all prophets and pious men. He will
274 lead the world to justice and absolute peace.

275 "O mighty Lord, I pray to you to hasten the emergence of your last repository, the promised
276 one, that perfect and pure human being, the one that will fill this world with justice and peace.

VEDLEGG C.

1 In the Name of the God of Mercy, Compassion, Peace, Freedom and Justice

2 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

3 "Today we have gathered here to exchange views about the world, its future and our common
4 responsibilities towards it. It is evident that the future of the world is intertwined with its
5 current state and the prevailing trends ,which exhibit signs of hope and despair.

6 "On the one hand certain hopes and opportunities exist, and this august Assembly is convened
7 on such hopes. Today human thought reflects outstanding commonalities which provide
8 appropriate grounds to build upon. With the passing of the era of agnostic philosophies, today
9 humanity is once again joined in celebrating monotheism and belief in the Creator as the
10 originator of existence. This is the common thread which binds us all.

11 "Faith will prove to be the solution to many of today's problems.

12 The Truth will shine the light of faith and ethics on the life of human beings and prevent them
13 from aggression, coercion and injustice and will guide them towards care and compassion for
14 fellow beings.

15 "Another hope is the common global appreciation of the sources of knowledge. Although
16 reason, experience and science are among valuable sources of knowledge, the darkness of the
17 Middle Ages deprived major portions of the Western world of appreciating. This reactionary
18 tendency deprived many of access to various scientific findings and knowledge and led to the
19 exclusion of other sources of knowledge namely God and knowledge based on revelation
20 from the life of human beings in the West; Divine knowledge that was carried and
21 disseminated by such prophets as Noah, Abraham, Moses, Jesus, and Mohammad (peace be
22 upon them).

23 "Today, agnostic thinking is on the decline and presently humanity is equally enamored with
24 religion knowledge and spirituality. This is an auspicious beginning. Divine prophets teach us
25 about proper regard for the exalted state of human beings on earth.

26 "The human being is blessed with dignity, most importantly manifested in being the viceroy
27 of the Almighty on earth. The Almighty placed humans on earth to develop it, institutionalize
28 justice, overcome their egoistic tendencies and praise no lord but the Almighty.

29 "Faith and good deeds can bring deliverance and the good life even in this world. Attaining
30 this depends on human will, that is the will of each and every one of us. We must heed the
31 call of our common primordial nature and achieve the realization of this good life.

32 "On the other hand, the prevalence of military domination, increasing poverty, the growing
33 gap between rich and poor countries, violence as a means to solve crises, spread of terrorism,
34 specially state terrorism, existence and proliferation of weapons of mass destruction, the
35 pervasive lack of honesty in interstate relations, and disregard for the equal rights of peoples
36 and nations in international relations constitute some of the challenges and threats.

37 "Although these challenges are very real, we believe we are not predestined to experience
38 them. Our common will not only can change this course but in fact can lead us to a life filled
39 with hope and prosperity. Divine revelation teaches us that "The Almighty changes the fate of
40 no people unless they themselves show a will for change" (Holy Quran, 13:11).

41 "How can we influence the future of the world? When and how will peace, tranquility and
42 well-being for all come about? These are the fundamental questions before us.

43 "We believe that a sustainable order, nurturing and flourishing peace and tranquility, can only
44 be realized on the two pillars of justice and spirituality. The more human society departs from
45 justice and spirituality, the greater insecurity it will face, so much so that a relatively small
46 crisis, such as a natural disaster, leads to various abnormalities and inhuman behavior.

47 "Unfortunately, the world is rife with discrimination and poverty.

48 Discrimination produces hatred, war and terrorism. They all share the common root of lack of
49 spirituality coupled with injustice. Justice is about equal rights, the correct distribution of
50 resources in the territories of different states, the equality of all before the law and respect for
51 international agreements.

52 "Justice recognizes the right of every one to tranquility, peace and a dignified life. Justice
53 rejects intimidation and double standards. As the eminent daughter of the Prophet of Islam
54 has said, "justice brings tranquility and harmony to our hearts."

55 "Today, the world is longing for the establishment of such justice. If humanity heeds the call
56 of its primordial nature with firm resolve, justice will emerge. This is what the Almighty has
57 promised and all people of good will from all religions are waiting for. If the prevailing

58 discourse of global relations becomes one of justice and spirituality, then durable peace will
59 be guaranteed.

60 "Conversely, if international relations are defined without justice and spirituality and void of
61 moral considerations, then the mechanisms for promoting confidence and peace will remain
62 insufficient and ineffective.

63 "If some, relying on their superior military and economic might, attempt to expand their rights
64 and privileges, they will be performing a great disservice to the cause of peace and in fact will
65 fuel the arms race and spread insecurity, fear and deception. If global trends continue to serve
66 the interests of small influential groups, even the interests of the citizens of powerful
67 countries will be jeopardized, as was seen in the recent crises and the even natural disaster
68 such as the recent tragic hurricane.

69 "Today, my nation calls on other nations and governments to "move forward to a durable
70 tranquility and peace based on justice and spirituality."

71 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

72 "The Islamic Republic of Iran is born out of a movement, based on the pure primordial nature
73 of a people who rose up to regain their dignity esteem and human rights. The Islamic
74 Revolution toppled a regime, which had been put in place through a coup, and supported by
75 those who claim to be advocates of democracy and human rights, thwarted the aspirations of
76 the nation for development and progress for 25 years through intimidation and torture of the
77 populace and submission and subservience to outsiders.

78 "The Islamic Republic of Iran is the manifestation of true democracy in the region. The
79 discourse of the Iranian nation is focused on respect for the rights of human beings and a
80 quest for tranquillity, peace, justice and development for all through monotheism.

81 "For 8 years, Saddam's regime imposed a massive war of aggression and occupation on my
82 people. It employed the most heinous weapons of mass destruction, including chemical
83 weapons against Iranians and Iraqis alike. Who, in fact, armed Saddam with these weapons?
84 What was the reaction of those who now claim to fight against WMDs regarding the use of
85 chemical weapons back then? The world is witness to the fact that the Islamic Republic of
86 Iran, because of its humanitarian principles, even during the most testing of times and when it
87 was sustaining the highest number of casualties, never allowed itself to use such weapons.

88 "Thousands of nuclear warheads that are stockpiled in various locations coupled with
89 programs to further develop these inhuman weapons have created a new atmosphere of
90 repression and the rule of the machines of war, threatening the international community and
91 even the citizens of the countries that possess them.

92 "Ironically, those who have actually used nuclear weapons, continue to produce, stockpile and
93 extensively test such weapons, have used depleted uranium bombs and bullets against tens
94 and perhaps hundreds of thousands of Iraqis, Kuwaitis, and even their own soldiers and those
95 of their allies, afflicting them with incurable diseases, blatantly violate their obligations under
96 the NPT, have refrained from signing the CTBT and have armed the Zionist occupation
97 regime with WMDs, are not only refusing to remedy their past deeds, but in clear breach of
98 the NPT, are trying to prevent other countries from acquiring the technology to produce
99 peaceful nuclear energy.

100 "All these problems emanate from the fact that justice and spirituality are missing in the way
101 powerful governments conduct their affairs with other nations.

102 "After September 11, a particular radical group was accused of terrorist activities -- although
103 it was never explained how such huge intelligence gathering and security organizations failed
104 to prevent such an extensive and well planned operation.

105 "Why powers that, not so long ago, were supporting the activities of such groups in
106 Afghanistan and thus portraying themselves as supporters of human rights and the Afghan
107 people have over night turned into their most fierce critic?

108 "Are we to believe that their benefactors ,i.e. the very same hegemonic powers have lost
109 control?

110 "If the answer is yes, would it not be better for those powers to adopt an honest and
111 transparent approach to the international community, provide precise information about the
112 main elements and their arms and financial support system, and accept responsibility for their
113 inhuman actions against nations and countries, and thereby assist peoples and nations to
114 correctly, wisely and sincerely fight the roots of terrorism.

115 "We must endeavor to achieve sustainable tranquility and peace based on justice and
116 spirituality.

117 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,
118 "Terrorism and WMDs are two major threats before the international community. The Islamic
119 Republic of Iran, as one of the main victims of terrorism and chemical weapons, fully
120 appreciates the difficulties that lie ahead in the road to combat these menaces.

121 "Today, the most serious challenge is that the culprits are arrogating to themselves the role of
122 the prosecutor. Even more dangerous is that certain parties relying on their power and wealth
123 try to impose a climate of intimidation and injustice over the world make bullying, while
124 through their huge media resources portray themselves as defenders of freedom, democracy
125 and human rights.

126 "People around the world are fully aware of what is happening in the occupied Palestine.
127 Women and children are being murdered and adolescents taken prisoner. Houses are being
128 demolished and farms burnt down. Yet, when the people of Palestine resist these conditions,
129 they are accused of terrorism. At the same time, the occupier, which does not abide by any
130 principles and terror is part of its pronounced and routine policy enjoys the support of the
131 previously mentioned governments. Let me be blunter. State terrorism is being supported by
132 those who claim to fight terrorism.

133 "How can one talk about human rights and at the same time blatantly deny many the
134 inalienable right to have access to science and technology with applications in medicine,
135 industry and energy and through force and intimidation hinder their progress and
136 development? "Can nations be deprived of scientific and technological progress through the
137 threat of use of force and based on mere allegations of possibility of military diversion? We
138 believe that all countries and nations are entitled to technological and scientific advancement
139 in all fields, particularly the peaceful technology to produce nuclear fuel. Such access cannot
140 be restricted to a few, depriving most nations and by establishing economic monopolies, use
141 them as an instrument to expand their domination.

142 "We have gathered here to defend human rights in accordance with Charter of UN and
143 prevent certain powers from claiming that "some countries have more rights "or that" some
144 countries do not have the right to enjoy their legitimate rights".

145 "We must not, at the beginning of the 21st century, revert to the logic of the dark ages and
146 once again try to deny societies access to scientific and technological advances.

147 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,
148 "The UN must be the symbol of democracy and the equal rights of nations. If we talk about
149 the equal rights of nations in political forums, we must talk of the same concept in this forum
150 as well.

151 "Similarly, if we talk about the right of sovereignty, then all nations must be allowed to
152 exercise their rights on an equal footing and in a democratic process.

153 "The UN can be the standard bearer of democracy in the world, when it, itself, is a
154 manifestation of democratic process. I reiterate that durable tranquility and peace can only be
155 built on justice and spirituality.

156 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,
157 "The Islamic Republic of Iran is a symbol of true democracy. All officials including the
158 Leader, President, members of the Islamic Consultative Assembly, city and village councils
159 are elected through the vote of the citizens. The Islamic Republic of Iran has held 27 national
160 elections in 27 years. This showcases a vibrant and dynamic society in which people widely
161 participate in the political life.

162 "Because of its key importance and influence in the important and strategic Middle East
163 region, the Islamic Republic of Iran is committed to contribute actively to the promotion of
164 peace and stability in the region.

165 "Saddam, Taliban regimes were both the products of foreign powers.

166 The people of Afghanistan and Iraq know very well who supported these two regimes.

167 "Today, to establish peace and security in the region, foreign occupation forces must leave
168 and completely hand over the political and economic sovereignty of these two countries to
169 their peoples. "The Islamic Republic of Iran will continue to provide full and comprehensive
170 support to the people of Iraq and Afghanistan and their elected governments, and will actively
171 help them in the establishment of order and security. My country will continue and expand its
172 sincere cooperation and interaction with them.

173 "In Palestine, a durable peace will be possible through justice, an end to discrimination and
174 the occupation of Palestinian land, the return of all Palestinian refugees, and the establishment
175 of a democratic Palestinian state with Al-Quds Al-Sharif as its capital.

176 "Mr. President, Excellencies, Ladies and Gentlemen,

177 "Today, more than ever, nations need constructive, positive and honest cooperation and
178 interaction in order to enjoy a dignified, tranquil and peaceful life based on justice and
179 spirituality. Let us enter into a collective covenant to realize this legitimate aspiration of our
180 nations.

181 "Here, I would like to briefly talk about the approach and initiative of the Islamic Republic of
182 Iran on the nuclear issue.

183 Nuclear weapons and their proliferation, and attempts to impose an apartheid regime on
184 access to peaceful nuclear energy, are two major threats, challenging international tranquility
185 and peace.

186 "Keeping in mind that in past years no serious efforts complimented by practical mechanisms
187 -- have been made to move towards full disarmament and more specifically implement the
188 decisions and outcomes of the NPT Review Conferences of 1995 and 2000, I suggest that the
189 General Assembly, as the most inclusive UN organ, mandate an ad-hoc committee to compile
190 and submit a comprehensive report on possible practical mechanisms and strategies for
191 complete disarmament.

192 "This Committee should also be asked to investigate as to how contrary to the NPT --
193 material, technology and equipment for nuclear weapons were transferred to the Zionist
194 regime, and to propose practical measures for the establishment of a nuclear-weapons-free
195 zone in the Middle East.

196 "Some powerful states practice a discriminatory approach against access of NPT members to
197 material, equipment, and peaceful nuclear technology, and by doing so, intend to impose a
198 nuclear apartheid.

199 "We are concerned that once certain powerful states completely control nuclear energy
200 resources and technology, they will deny access to and thus deepen the divide between

201 powerful countries and the rest of the international community. When that happens, we will
202 be divided into light and dark countries.

203 "Regrettably, in the past 30 years, no effective measure has been implemented to facilitate the
204 exercise of the legally recognized right of NPT state-parties to have access to and use peaceful
205 nuclear energy in accordance with article IV. Therefore, the General Assembly should ask the
206 IAEA in accordance with article 2 of its Statute to report on violations by specific countries
207 that have hindered the implementation of the above article and also produce practical
208 strategies for its renewed implementation.

209 "What needs our particular attention is the fact that peaceful use of nuclear energy without
210 possession of nuclear fuel cycle is an empty proposition. Nuclear power plants can indeed
211 lead to total dependence of countries and peoples if they need to rely for their fuel on coercive
212 powers, who do not refrain from any measure in furtherance of their interests. No popularly
213 elected and responsible government can consider such a situation in the interest of its people.
214 The history of dependence on oil in oil rich countries under domination is an experiment that
215 no independent country is willing to repeat.

216 "Those hegemonic powers, who consider scientific and technological progress of independent
217 and free nations as a challenge to their monopoly on these important instruments of power
218 and who do not want to see such achievements in other countries, have misrepresented Iran's
219 healthy and fully safeguarded technological endeavors in the nuclear field as pursuit of
220 nuclear weapons. This is nothing but a propaganda ploy. The Islamic Republic of Iran is
221 presenting in good faith its proposal for constructive interaction and a just dialogue.

222 "However, if some try to impose their will on the Iranian people through resort to a language
223 of force and threat with Iran, we will reconsider our entire approach to the nuclear issue.

224 "Allow me, as the elected President of the Iranian people, to outline the other main elements
225 of my country's initiative regarding the nuclear issue:

226 "1. The Islamic Republic of Iran reiterates its previously and repeatedly declared position that
227 in accordance with our religious principles, pursuit of nuclear weapons is prohibited.

228 "2. The Islamic Republic of Iran believes that it is necessary to revitalize the NPT and create
229 the above-mentioned ad-hoc committee so that it can combat nuclear weapons and abolish the
230 apartheid in peaceful nuclear technology.

231 "3. Technically, the fuel cycle of the Islamic Republic of Iran is not different from that of
232 other countries which have peaceful nuclear technology.

233 "Therefore, as a further confidence building measure and in order to provide the greatest
234 degree of transparency, the Islamic Republic of Iran is prepared to engage in serious
235 partnership with private and public sectors of other countries in the implementation of
236 uranium enrichment program in Iran. This represents the most far reaching step, outside all
237 requirements of the NPT, being proposed by Iran as a further confidence building measure.

238 "4. In keeping with Iran's inalienable right to have access to a nuclear fuel cycle, continued
239 interaction and technical and legal cooperation with the IAEA will be the centerpiece of our
240 nuclear policy.

241 "Initiation and continuation of negotiations with other countries will be carried out in the
242 context of Iran's interaction with the Agency.

243 "With this in mind, I have directed the relevant Iranian officials to compile the legal and
244 technical details of Iran's nuclear approach, based on the following considerations:

245 "4.1. International precedence tells us that nuclear fuel- delivery contracts are unreliable and
246 no legally binding international document or instrument exists to guarantee the delivery of
247 nuclear fuel.

248 "On many occasions such bilateral contracts stopped altogether for political reasons.
249 Therefore, the Islamic Republic of Iran, in its pursuit of peaceful nuclear technology,
250 considers it within its legitimate rights to receive objective guarantees for uranium enrichment
251 in the nuclear fuel cycle.

252 "4.2. In its negotiations with the EU3 ,Iran has tried in earnest to prove the solid and rightful
253 foundations of its nuclear activity in the context of the NPT, and to establish mutual trust. The
254 selection of our negotiating partners and the continuation of negotiations with the EU3 will be
255 commensurate with the requirements of our cooperation with the Agency regarding non-
256 diversion of the process of uranium enrichment to non-peaceful purposes in the framework of
257 the provisions of the NPT. In this context, several proposals have been presented which can
258 be considered in the context of negotiations. The Islamic Republic of Iran appreciates the
259 positive contribution of South Africa and H.E. President Mbeki personally in the resolution of

260 the nuclear issue and cognizant of South Africa's active role in the IAEA Board of Governors
261 would welcome its active participation in the negotiations.

262 "4.3. The discriminatory approaches regarding the NPT that focuses on the obligations of
263 state-parties and disregards their rights under the Treaty should be discontinued.

264 "As the President of the Islamic Republic of Iran, I assure you that my country will use
265 everything in its power to contribute to global tranquility and peace based on the two maxims
266 of spirituality and justice as well as the equal rights of all peoples and nations.

267 My country will interact and cooperate constructively with the international community to
268 face the challenges before us.

269 "Dear Friends and Colleagues,

270 "From the beginning of time, humanity has longed for the day when justice, peace, equality
271 and compassion envelop the world. All of us can contribute to the establishment of such a
272 world. When that day comes, the ultimate promise of all Divine religions will be fulfilled with
273 the emergence of a perfect human being who is heir to all prophets and pious men. He will
274 lead the world to justice and absolute peace.

275 "O mighty Lord, I pray to you to hasten the emergence of your last repository, the promised
276 one, that perfect and pure human being, the one that will fill this world with justice and peace.

277

